అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబరు 2018

మాతృత్వ విద్య

సంపాదకీయం:

మానవ గర్భధారణలలో చాలా భాగం పథకం ప్రకారం జరిగేవికావు, అనుకోనని సంఘటన అనేది బాగా ఆలోచించవలసిన విషయం. బిడ్డ యెప్పుడు కడుపున పడిందో తల్లిదండ్రులకు తెలియదు. కేవలం దాంపత్యసుఖం బిడ్డగా ఫలించడం కాకూడదు. అది ప్రార్థనల, ఆకాంక్ష ఫలం అవ్వాలి. ఒక బిడ్డ రూపంలో అభివృద్ధి చెందే ఆధ్యాత్మిక బీజం దైవానికి చెందినది, కాలక్రమంలో దేహాన్ని అంతరాత్మవంతం చేయడానికి బిడ్డరూపం పొందడంలో దైవ పర్యవేక్షణకై ప్రార్థించడమే స్త్రీపురుషులు చేయగలిగింది. ఈ మొత్తం ప్రక్రియ అంతా, ఒక అవాంఛనీయ, అచేతన మానవ సమూహాన్నిగాక, ఒక సచేతన జనబాహుళ్యాన్ని (సుప్రజ - జననమ్) సృజించడం కోసమే. ఈ అసాధారణ సృష్టికోసం, ఒక గొప్ప సన్నద్ధత అవసరం. బిడ్డలకోసం ఆకాంక్షించే స్త్రీ, పురుషులు తప్పక ఆధ్యాత్మికంగా పురోగమించాలి, ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన చెందాలి. ఈ ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన అంటే యేమిటి? దాని నెలా సాధించాలి, అనే ప్రశ్నలు చాలా విస్తృత పరిధికి చెందినవి, అధ్యయనం జరగాలి. మదర్ రచనల నుండి యీ విషయంపై సేకరించిన సమాచారంనుండి చాలా లోతైన పరిజ్ఞానం పొందవచ్చు.

స్త్రీలు, పురుషులు

స్త్రీ, పురుషుల సంబంధం:

స్త్రీలను ఇంటికి, గృహకృత్యాలకు పరిమితం చేయటం; పురుషులకు మాత్రమే బయట సమాజంలోని కార్యక్రమాలలో పాల్గొనే అవకాశం కల్పించటం మనం చూస్తున్నాం. కలసివుండటము, అయినా ఈ విధంగా వేరువేరు బాధ్యతలకు పరిమితం కావటం, స్త్రీపురుషులను శాశ్వతంగా భిన్న వ్యక్తులుగా చూడటం వారిద్దరికీ కూడా బాధాకరమే! స్త్రీ, పురుషుల సాన్నిహిత్యం వలనగాని, విశ్వాసంవలనగాని, నిర్వహించగల వారి ఘనతర బాధ్యతలూ, విధులకు ఈ విధంగా ఆటంకం కలుగుతుంది. లింగ వివక్ష రూపుమాసిపోయే రోజు రానవసరం రావాల్సిన అవసరం లేదా అనేది అన్ని దేశాలకూ వర్తించేదే.

ఈ నాటి సమాజ శిధిలాలపై చక్కని నూతన నిర్మాణాన్ని చేపట్టవలసిన అవసరం వుంది. ఇది అందరి బాధ్యత, ఏ ఒకరిదో కాదు. ఇందులో పరస్పరమైన పోటీభావం ఉండకూడదు. స్వలాభం ప్రక్కన పెట్టి, స్త్రీ, పురుషులు ఎల్లరూ కలసికట్టుగా ఈ సమున్నత బాధ్యత చేపట్టాలి. దీన్ని పట్టుదలతో నిర్వహించి ఇందులో విజయం సాధించాలి. వారి బాహ్య కార్య, కలాపాల విషయాలలోనే కాదు, వారిలో ఆంతరంగిక ఆధ్యాత్మికత ఎదిగేలా ప్రయత్నించాలి. అంతర్గత అభివృద్ధి లేనినాడు బాహ్యామైన అభివృద్ధికి అర్థమే లేదు. స్త్రీ వాదము, దానితో ముడిపడిన సమస్యలు అన్ని ప్రాపంచిక సమస్యల మాదిరిగానే, ఆధ్యాత్మికం దిశగా పయనిస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక సత్యమే అన్ని ఉన్నత ఆదర్శాలకూ మూలం. దివ్యప్రపంచం, బౌద్ధుల "ధమ్మత" ప్రపంచానికి శాశ్వతమైన పునాది. ఇతర లోకాలన్నీ దీనిమీదే నిర్మితమైనాయి. స్త్రీ పురుషుల హక్కుల విషయంలోగాని, వారివారి బాద్యతల విషయంలోగాని పరాత్పర సత్యత దృష్టినుండి చూస్తే, అంతా సమానమే, ఇదీ ఇంతే! ఏదైనా తేడాలువుంటే, అవి నిజాయితీలోనూ, ఆకాంక్షలోనూ, పట్టుదలలోనూ మాత్రమే ఉంటాయి. ఈ ప్రాథమిక ఆధ్యాత్మిక సమత్వాన్ని ఆధారం చేసుకొనే లింగవివక్షత వలన ఉత్పన్నమయ్యే సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం కనుగొనాలి. భవిష్యత్తులో నిర్మాణం కావలసిన "మానవత్వపు దేవాలయం" ఈ పునాదుల పైననే జరగాలి. ఈ ఉన్నత స్థాయినుండే

నూతన జీవితానికి అవసరమైన కార్యకలాపాలు జరగాలని కాంక్షించాలి.

CWM 2: 149-150

పురుషులకన్న అధికంగా స్త్రీలు భౌతిక, ప్రాణిక చేతనలకు అంతగా బద్ధులు కారు. ఇందుకు భిన్నంగా వారికి చైత్యపురుషుని గమనించగల సామర్థ్యం ఎక్కువగా ఉంటుంది. "అంతా తమకే తెలుసు" అని అహంకారభావంతో మెలిగే పురుషులలో ఇది అంతగా కానరాదు. మాటలతో వర్ణించలేని స్త్రీల మనస్తత్వం వారి భావాలలోనూ, చేతలలోనూ వారికి తెలుస్తూనే వుంటుంది. ఇది సర్వసాధారణమే!

CWM 14:289

ముందుగా నమ్మవలసినది ఏమిటంటే, గర్వము, లజ్జ విహీనత, జుగుప్సాకరమైన లక్షణాలు. అజ్ఞానము, బుద్ధి మాంద్యము ఉన్నవారే గర్వంతో ప్రవర్తిస్తారు. తగినంత విజ్ఞత ఉన్నవారు — అది ఎంత కొద్దిగా ఉన్నాసరే — వారికి బయట ప్రపంచంతో గనుక సంబంధం వుంటే, వారిలో నమ్రత కూడా అభివృద్ధి అవుతుంది.

అవసరాల నిమిత్తం స్త్రీలు పురుషులపై ఆధార పడతారు. అని అనుకోవటం సరియైన భావన కాదు. స్త్రీ, పురుషులు ఇద్దరూ పరస్పర ప్రయోజనాన్ని ఆశించేవారే. కచ్చితంగా చెప్పాలంటే, వారిరువురి అవసరాలు సమానంగానే వుంటాయి. భౌతిక అవసరాల విషయంలో మగవారు స్త్రీలపై ఆధారపడినట్లు, స్త్రీలు కూడా పురుషుల శ్రమపై ఆధారపడుతున్నారు. పరస్పర సహకారం కావాలంటే పురుషుల్లో సంయమనం, స్త్రీలలో అధికారం కూడా ఉండాలి. ఇదే మానవాళికి అవసరం.

"స్త్రీలు అణకువగా ఉండి, పురుషులను సంతోషపెట్టాలి." అనే భావన కూడా లోపభూయిష్టమైనదే! స్త్రీ కేవలం పురుషుల సంతోషానికేనా, ఈ భూమ్మీద పుట్టింది! ఇది అర్థం లేని వాదన.

దివ్య చైతన్యశక్తిని ఈ భూమి మీద నెలకొల్పడానికే ఈ ప్రపంచం సృష్టించబడింది. స్త్రీ పురుషులు దీన్ని గ్రహించి, వారివారి కర్తవ్యాలను నిర్వహించి ఆ దివ్యశక్తిని ఈ ప్రపంచంలో ఆవిష్కరించాలి. ఇదే వారి ఉనికికి లక్ష్యం. దీనికి మించిన ప్రయోజనం మరొకటి లేదు. వారు దీన్ని ఎంత ఎక్కువగా జ్ఞాపకం చేసుకుంటే, అంత త్వరగా వారి మధ్యన ఉన్న వైరుధ్యాలు మరచిపోయి, తామంతా దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరించటానికే, సేవించటానికే భూమి మీద జన్మించామని నమ్మగలరు. ఆ విధంగా

దివ్యత్వానికి ఇంకా మెరుగైన సేవలను అందించగలరు.

CWM 2:151

అనువాదం: కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు (ఫోన్ 9848848291)

మాతా! మాధుర్యమయీ! స్త్రీ పట్ల పురుషునికి, పురుషుని పట్ల స్త్రీకి ఉండే ఈ సానుభూతి లేదా ఆకర్షణ వెనుక శాశ్వత సత్యం ఏమున్నది?

జ: పురుష, ప్రకృతులకు మధ్య వున్న సంబంధం, ఈ విషయాన్ని గూర్చి శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినది నీవు చదవాలి.

CWM 16: 311

మూడు బానిసత్వాలనుండి విముక్తి

స్త్రీలు వారికి వారుగా స్వతంత్రులు అయితే తప్ప ఏ శాసనం వారిని బంధ విముక్తులను చేయలేదు.

వారిని బానిసలుగా తయారుచేసేది ఏమిటంటే:

1. పురుషునివైపు, అతని బలంవైపు ఆకర్షణ
2. గృహస్థ జీవితం, దానివల్ల ఏర్పడే భద్రతపై మక్కువ
3. మాతృత్వం పట్ల అనురాగం

వాళ్ళు గనుక ఈ మూడు బానిసత్వాలనుండి విడివడితే నిజంగా పురుషులతో సమానంగా ఉండగలరు.

పురుషులు కూడా మూడు గులామీలను కల్గి వున్నారు.

1. స్త్రీని స్వాధీనంలో వుంచుకొనే తలంపు, అధికారం, ఆధిక్యతలతో వుండాలను కోవడం.
2. స్త్రీతో లైంగిక సంబంధాన్ని కల్గి వుండే కోరిక
3. వైవాహిక జీవితంలో వుండే చిన్న చిన్న సుఖ సదుపాయాలకు లొంగటం.

ఈ మూడు బానిసత్వాలనుండీ విముక్తి పొందితే గనుక వారు నిజంగా స్త్రీలతో సమానం కాగలరు.

CWM 14: 289

ఏది ప్రేమ కాదు?

లైంగిక సంభోగం ప్రేమకాదు.

ప్రాణికమైన ఆకర్షణ, పరస్పరం ఇచ్చుపుచ్చుకోవడం ప్రేమకాదు.

అనురాగం కోసం హృదయంలో ఆరాటం ప్రేమ కాదు.

ప్రేమ అంటే ఏకేశ్వరుడినుండీ నేరుగా వచ్చే బలీయమైన భావ ప్రకంపనం. ఎంతో పరిశుద్ధంగా ఎంతో శక్తివంతంగా వున్నవారే దానిని అందుకొని అభివ్యక్తపర్చ గలరు. శుద్ధంగా ఉండటమంటే అన్యమైన దానికి కాక పరమాత్మ ప్రభావానికి మాత్రమే తనను తెరుచుకోవడం.

CWM 14:125

వివాహాన్ని గూర్చి, ఎన్నటికీ వీడని కలయికలోని రహస్యం

మీ భౌతిక జీవితాలను, మీ భౌతిక సంబంధమైన అభిరుచుల్ని ఏకం చేయడం, ఇద్దరూకలసి కష్టాలను, విజయాలను జీవితంలో వచ్చే గెలుపు ఓటములను ఎదుర్కొనే నిమిత్తం భాగస్వాములు అవ్వడం అన్నది వివాహానికి అసలు పునాది. కాని అది మాత్రము సరిపోదు అన్నది మీకు తెలుసు.

మీ సంవేదనల్లో ఒకటైపోవడం, ఒకే రకపు కళాత్మక అభిరుచి ఆస్వాదనల్ని కల్గి వుండటం, ఒకే రకపు విషయాల్లో సహజంగా ఒకేలా ప్రవర్తించడం ఒకరి వలన ఒకరు ఒకరికొకరుగా మెలగటమన్నది మంచిది. అది అవసరం, కానీ అది కూడా చాలదు.

మీ ప్రగాఢ భావస్పందనల్లోనూ ఇరువురూ ఒకటిగా ఉండటం, జీవితంలో ఒడుదుడుకులు ఎన్ని వచ్చినా ఎట్లాంటి మార్పు లేని పరస్పర మమతానురాగాన్ని, మృదుత్వాన్ని కల్గి వుండటం, ప్రతి చికాకును, అలసటను, నిరాశను ఎదుర్కొగలగటం, ఎప్పుడూ ప్రతి సందర్భంలోనూ, సంతోషంగా అమిత సంతోషంగా ఉండటం ఇద్దరూ కలిసి ప్రతి స్థితిలో సమత్వాన్ని, శాంతిని ఆనందాన్ని ఒకరికొకరం అన్నది మంచిది. చాలా చాలా మంచిది. అది అత్యావశ్యకం. కానీ అదీ సరిపోదు.

మీ మనస్సులను ఒకటి చేయడం, మీ ఆలోచనలను సమన్వయ పరిచి పరస్పర అభినందనీయంగా చేసుకోవడం, మీమీ భౌద్ధికమైన ముందు చూపులు, జాగ్రత్తలు, ఆవిష్కరణలు ఒకరికొకరు పంచుకోవడం సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే మీరు ఒక్కే సారిగా సంపాదించుకొన్న విశాలత్వం, జ్ఞానసమృద్ధి ద్వారా మానసిక కార్యకలాపాల్ని

ఒకటి చేసుకోవడం అదంతా మంచిది. అది ఖచ్చితంగా కావాలి. కాని అది కూడా చాలదు.

దీనంతటికీ పైగా లోతుల్లో కేంద్ర స్థానంలో వ్యక్తి లోని సర్వోన్నత శిఖరంపై, జీవులకుచెందిన పరమసత్యం శాశ్వతప్రకాశం, ఈ పుట్టుక, ప్రాంతం వాతావరణం, విద్య మొదలైన పరిస్థితులనుండి స్వతంత్రమైనది వుంది.

అదే మూలం. మన ఆత్మ వికాసానికి హేతువు. గురువు. అదే మన జీవితాలకు శాశ్వతమైన మార్గదర్శనాన్ని ఇవ్వగలదు. అదే మన తల వ్రాతలను నిర్ధారించగలదు. దానికి సంబంధించిన చైతన్యంలో మీరు ఏకమవ్వాలి. ఒకే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఇరువురూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ముందుకు సాగటానికి ఇరువురూ ఒకే ఉద్గమనంలో ఒకే ఆకాంక్షతో ఉండాలి. ఇదే ఎన్నటికీ నిలిచిపోయే కలయికలోని రహస్యం.

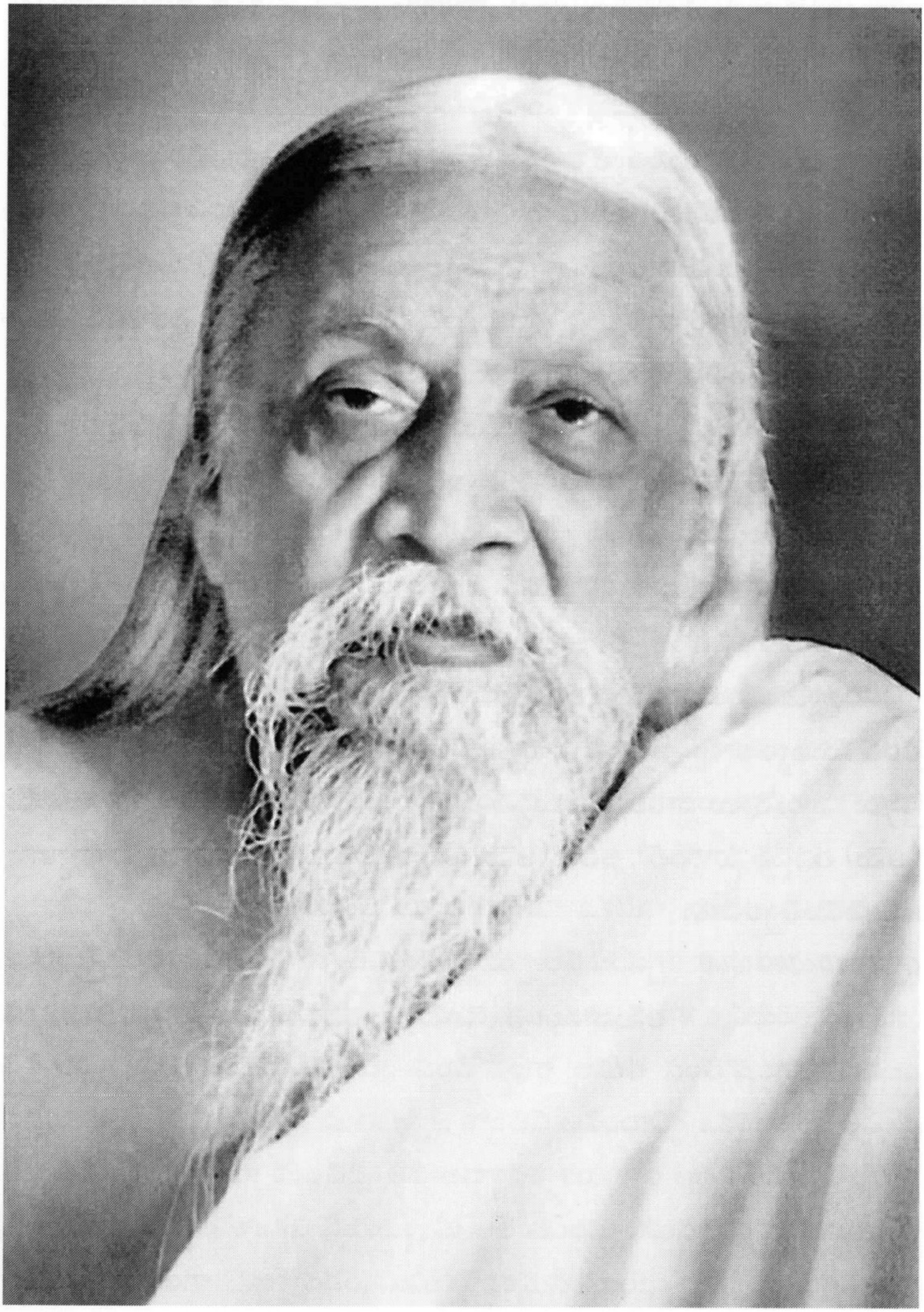
CWM 13: 236- 237

సాధారణ జీవితంలో ఈ ఆధునిక మహిళకుండవల్సిన ఆదర్శమేమిట?

నిత్యజీవితంలో వాళ్ళిష్టపడుతున్న భావనలతో వాళ్ళు వుండవచ్చు. అది అంత ముఖ్యం కాదు. ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో దైవాన్ని సాక్షాత్కారింప చేసుకోవడంలో స్త్రీలు, పురుషులు వారిలోని సమర్థత దృష్ట్యా సమానులే. ప్రతి ఒక్కరూ అతడు (ఆమె) తనదైన మార్గంలో, అతడి (ఆమె) అనుకూలమైన స్వీయ సాధ్యాసాధ్యాలను బట్టి ప్రయత్నించాలి.

CWM 10: 299- 300 శ్రీమాత

అనువాదం: సి. హెచ్ . హర్షవర్ధన్ (ఫోన్: 9441519210

ఆకాంక్ష, ప్రయత్నము

తల్లి ఆకాంక్ష, ఆమె ఆలోచనలు భావములు, ఆమె ఉన్నత ఆదర్శములు, ఆమె ఇచ్ఛ, ఆమె భౌతిక పరిస్థితులు

పుట్టబోయే శిశువు ప్రకృతి చాలా వరకు ఆ శిశువుకు రూపునిచ్చే తల్లి మీదా, ఆమె ఆకాంక్ష, ఇచ్ఛ మరియు ఆమె నివసించే భౌతిక స్థితిగతులమీదా ఆధారపడి ఉంటుంది.ఆమె ఆలోచనలు ఎల్లప్పుడూ చక్కగా, నిర్మలంగా ఉండి, ఆమె ఎల్లప్పుడూ సుకుమార ఉదాత్త భావనలు కలిగి ఉండి, ఆమె భౌతిక పరిస్థితులు ఎల్లప్పుడూ ఎంత వరకు వీలయితే అంతవరకు సమతుల్యంగా, చాలా నిరాడంబరంగా ఉండాలి. ఇది తల్లికి సంబంధించినంత వరకు విద్యయందలి ఒక భాగము. ఇంతేకాక ఆమె ఊహించుకునే గొప్ప ఆదర్శానికి అనుగుణంగా శిశువును తయారు చేసుకోవాలనే నిక్కచ్చియైన ఒక సచేతన ఇచ్ఛాశక్తిని అదనంగా ఆమె కలిగిఉన్నప్పుడు అత్యంత ఉన్నతమైన అంతర్నిహితశక్తులతో ఈ ప్రపంచంలోకి బిడ్డ రాగలిగేవిధంగా అసలైన ఉత్తమ పరిస్థితులు సాకారమౌతాయి.

CWM 12: 9

ప్రశ్న: శిశువు చదువు ఎప్పుడు ప్రారంభం అవుతుంది?

సమా: మానవుని చదువు జన్మించినపుడు మొదలై జీవితాంతం కొనసాగుతూనే ఉండాలి.

సరే, మనం ఈ చదువు అతి యెక్కువ ఫలితాలు సాధించాలనుకుంటే జన్మించడానికి పూర్వమే విద్య ప్రారంభమవ్వాలి. ఈ సందర్భంలో తల్లి తనంత తానే రెండువిధాలయిన కర్మ ద్వారా ఈ చదువుతో ముందుకు సాగుతుంది. మొదటిది తన అభివృద్ధికై తన పై తాను పనిచెయ్యడం, రెండవది తను శారీరకంగా తయారుచేసే బిడ్డకై పనిచెయ్యడం.

CWM 12: 9

ఏకాగ్రత, ధ్యానం, ఆకాంక్ష ముందుగా తనని తాను తయారుచేసుకోవడం, గర్భధారణ సమయంలో చేతనావస్థ

ప్రశ్న: మాధుర్యమయీ శ్రీమాతా, తల్లితండ్రులకు వారు కావాలనుకునే ఆత్మకై

అర్థించి దానికి జన్మ నివ్వడం సంభవమా?

అడగడమా? దానికోసం వారికి ఒక గుహ్య జ్ఞానం ఉండి తీరాలి. కాని అది సాధారణంగా వారికి ఉండదు, కాని ఏది ఏ మయినా, ఏది సంభవమంటే పశువువలె కామవాంఛతో ప్రేరేపింపబడి కాకుండా, చాలా సందర్భాల్లో కావాలనుకో కుండానే వారు ఇచ్ఛా శక్తితో ధ్యానపూర్వక అభిలాషతో వారు తయారుచెయ్యబోయే ఆకృతిలోనికి వారు కావాలనుకునే ఆత్మ దిగివచ్చి, రూపు దిద్దుకోవాలని అనుకోవచ్చు. నాకు కొంతమంది తెలుసు. చాలా మంది కాదు, ఇది తరచు జరుగదు, కాని అయినప్పటికీ ఎవరయితే కొన్ని ప్రత్యేకమైన పరిస్థితులను ఎంచుకొని, ఒక ప్రత్యేక ఏకాగ్రతా చిత్తంతో ధ్యానించి, అభిలషించి వారి శరీరంలోకి వారు తయారుచేయబోయే ఆకృతి గల దేహం లోనికి ఒక అనుపమ ప్రాణిని తీసుకురావాలను కోరుకుని తమని తాము తీర్చిదిద్దుకున్నవారిని కొంతమందిని నే నెరుగుదును.

CWM 8: 200 *భావానువాదం: డా. విజయలక్ష్మి (ఫోన్: 9894020952)*

కోరికకు సంబంధం లేని పూర్తిగా బయట ప్రక్క గర్భధారణ జరుగుతుంది. అది నెరవేరడం చాలా కష్టం

ఒక శిష్యునితో మదర్ సంభాషణలు ఏప్రిల్ 19, 1967

అనువాదం: కె.వి. రావు.

తల్లి కాబోయే సమయంలో తల్లితండ్రుల చేతనాస్థితి ముద్రను జీవితాంతమూ బిడ్డ ప్రతి బింబిస్తూంటుంది

కొందరు పిల్లలు దుశ్చేతనతో వుంటారు. తల్లిదండ్రులు ఆకాంక్షించకుండానే వారు పుట్టి వుంటారా?

బహుశా ఇది తల్లిదండ్రుల ఉప చేతస్సులోని చెడుభావన అయివుంటుంది. మనుషులు తమ చెడ్డతనాన్ని పుట్టిన బిడ్డలోనికి తమనుండి నెట్టి వారిలో అది పుట్టేటట్లు చేస్తారు. ప్రతి ఒక్కరిలో ఒక చీకటికోణం వుంటుంది. కొందరిలో ఇది బయట పడుతుంది, అయితే అది అంతటితో వారిని వీడిపోదు. బహుశా అది కొంత ఓదార్పు నీయవచ్చు. కాని దాని ఫలితాన్ని పొందేది బిడ్డే, తెల్సిందా? తల్లిదండ్రులలో ఆ క్షణంలో వున్న చేతనా స్థితికి అధిక ప్రాధాన్యత వుంది, అనేది నిజం. ఒకవేళ వారికి నిమ్నస్థాయికి చెందిన లేక నీచభావన వున్నట్లైతే బిడ్డలు ఆ లక్షణాలను తప్పనిసరిగా ప్రతిబింబింప

జేస్తారు. ప్రత్యేకించి తెలివితేటల దృక్కోణంలో (తూట్లతో కొన్నింటిని కోల్పోయి) పుట్టిన అసంపూర్ణ, సరిగా రూపుదాల్చని సరిగా పోషణలేని యీ బిడ్డలందరూ అర్థ చేతస్సుగలవారు, సగమే రూపొందిన వారు అవుతారు. అందుకు గర్భధారణ సమయంలో తల్లిదండ్రులకున్న చేతనాస్థితియే కారణం. అలాగే ప్రపంచాన్ని వదిలి వెళ్ళే వారి చివరిక్షణాల్లోని చేతనాస్థితి వారి భవితవ్యానికి ఎంతో ప్రాధాన్యత కలిగి వుంటుంది. అలాగే గర్భధారణ సమయంలోని తల్లిదండ్రుల చేతనాస్థితి అంతగానూ ప్రాముఖ్యత కలిగి వుంటుంది. ఒక విధమైన ముద్రగా అది బిడ్డ జీవితాంతం బిడ్డలో ప్రతిబింబిస్తూనే వుంటుంది. ఇవన్నీ చిన్న విషయాలుగా కనిపిస్తాయి. ఆక్షణంలోని వారికున్న భావనాస్థితి. వారి క్షణిక ఆకాంక్ష లేదా భ్రష్టత మీద అదే విధమైన మరి దేనిమీదైనా ఆ ప్రత్యేకక్షణంలో జరిగే ప్రతిదాని మీద ఆధారపడివుంటుంది. అది అత్యల్ప విషయంగా కన్పించవచ్చు. కాని అదే ఒక గొప్ప పర్యవసానానికి దారి తీస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలోకి ఒక అసంపూర్ణ లేదా చెడ్డ లేదా ఎందుకు పనికిరాని బిడ్డను తీసుకొస్తుంది.మనుషులకీ విషయం తెలియదు.

తర్వాత బిడ్డ అసభ్యంగా ప్రవర్తించినపుడు వారు తిడతారు. కానీ వారిని వారు దూషించుకోవడం ప్రారంభించాలి, ఈ విధంగా వారికి వారు చెప్పుకుంటూ, ఈ బిడ్డని లోకంలోకి తెచ్చినపుడు మేము ఎలాంటి భయంకర చేతనావస్థలో వున్నామో? ఎందుకంటే నిజం అదే కాబట్టి.

CWM5: 411- 412

ప్రపంచాన్ని వదలిలి వెళ్ళేవారి చివరి క్షణాల్లోని చేతనాస్థితి వారి భవితవ్యానికి ఎంత ప్రాధాన్యత కలిగి వుంటుందో అంతగా గర్భధారణ సమయంలోని తల్లిదండ్రులు చేతనాస్థితి ప్రాముఖ్యత కలిగి వుంటుంది. అది బిడ్డపై ఒక విధమైన ముద్ర పడేటట్లు చేస్తుంది. అదే ఆ బిడ్డ జీవిత పర్యంతమూ ప్రభావాన్ని చూపిస్తూనే వుంటుంది.

CWM 5: 412 *అనువాదం: లక్ష్మి తుమ్మల (ఫోన్: 9014239277)*

నిజమైన మాతృత్వం - చేతనతో ఒక ప్రాణిని సృష్టించడంతో ఆరంభం అవుతుంది

మాతృత్వం, నిర్వహించవలసిన అతి ముఖ్యమైన పాత్రగా యోచించడమైనది. కాని మాతృత్వం అన్న పదాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నప్పుడే అది నిజమౌతుంది.

శిశువులను ఈ ప్రపంచంలోకి తీసుకురావడం అంటే కుందేళ్ళు చేసినట్లుగా యాంత్రికంగా, అవివేకంతో, స్వాభావికంగా చేయడం కాదు. అది నిజమైన మాతృత్వం కాదు. నిజమైన మాతృత్వం ఆరంభం మనస్ఫూర్తిగా ఇష్టపూర్వకంగా చేతనతో ఆత్మ రూపకల్పన చెయ్యడం, అంతరాత్మ అభివృద్ధి చెందటానికి సరికొత్త శరీరాన్ని వాడుకోవడానికి సంసిద్ధ పరచడం, స్త్రీ అసలైన పరిధి ఆధ్యాత్మికత, కానీ మనం చాలా సార్లు దాన్ని మర్చిపోతాం.

ఒక శిశువును గర్భంలో ధరించి దాదాపు అధోచేతనతో శరీరాన్ని తయారు చెయ్యడం ఒక్కటే సరిపోదు. మన అసలైన కర్తవ్యం, మన ఆలోచనాశక్తితో, అభిలాషతో గర్భం ధరించి, ఒక ఆదర్శవంతమైన పాత్రను సృష్టించగలిగిన శక్తి సామర్థ్యాలు ఉన్ననాడు మొదలౌతుంది.

నాకు అంత శక్తి సామర్థ్యాలు లేవు అనవద్దు. ఇంతశక్తివంతమైన, ఫలవంతమైన ప్రక్రియకు అసంఖ్యాకమైన ఉదాహరణలను చూపించవచ్చు.

మొట్టమొదటగా భౌతిక పరిసరాల ప్రభావాన్ని గుర్తించి, అధ్యయనం చెయ్యడమన్నది చాలాకాలం ముందరే జరిగింది. స్త్రీ చుట్టూ ఆవరించి ఉన్న కళ, సౌందర్యాలతో పురాతన గ్రీకులు మెల్ల మెల్లగా అపురూపమైన సామరస్యత గల తమ ప్రస్తుత జాతిని సృష్టించుకో గలిగారు.

ఈ యధార్థతకి వ్యక్తిగత దృష్టాంతాలు అనేకం. ఒక స్త్రీ గర్భం ధరించినపుడు ఒక సుందరమైన చిత్రాన్ని లేదా శిల్పాన్ని తదేకంగా చూస్తూ ఆనందించడం ఆ చిత్రాన్ని లేదా శిల్పాన్ని ఇష్టపడుతూ శిశువుకు జన్మ నివ్వడం అరుదైన విషయంకాదు. ఇటువంటి సంఘటనలు నాకు చాలా తెలుసు. అందులో నాకు బాగా స్పష్టంగా జ్ఞాపకం వున్నది, ఇద్దరు ఆడపిల్లల కవలలు, ఆ ఇద్దరూ అత్యంత సుందరమైనవాళ్ళు ఇందులో ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే వారిద్దరూ తల్లిదండ్రులను చాలా తక్కువగా పోలి ఉన్నారు. (రూపసారూప్యత చాలా తక్కువ) వాళ్లు నీకు అత్యంత ప్రఖ్యాతి గడించిన రెనాల్డ్ వేసిన చిత్రపటాన్ని గుర్తు చేస్తారు. ఒక రోజు ఈ విషయం వారి తల్లికి చెప్పగా ఆశ్చర్యంతో, నిజంకదా మీకు తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తికలగవచ్చు నేను బిడ్డల్ని మోస్తున్నప్పుడు, నా గదిలో నేను నిద్రించే మంచం పైన రెనాల్డ్ గీసిన అత్యంత సుందరమైన చిత్రపటం ఉండేది. నేను పడుకునే ముందు, లేవగానే, ఆ చిత్రపటాన్ని చూసేదాన్ని, రోజులో నా మొదటి ఆఖరి

చూపులు ఆ చిత్రపటం మీదే ఉండేవి. నా హృదయం లోని కోరిక ఏమిటంటే నా పిల్లలు ఆ చిత్రాన్ని పోలి ఉండాలని,మీకు తెలుసా. ఈ విషయంలో నేను విజయం సాధించాను, అన్నది. వాస్తవానికి ఆవిడ ఆ విజయానికి చాలా గర్వపడి ఉండాలి. ఆవిడ ఇచ్చిన ఉదాహరణ చాలా మంది స్త్రీలకు ఉపయోగకరం.

కానీ మనం ఈ ఫలితాలు భౌతిక సమతలం మీద అతి తక్కువ మృదుత్వం ఉన్న మూలపదారథంగాలపైనే సాధించ గలిగితే ఇంకా ఆలోచనా, కోరికలు, అభిలాషలు మీద దృఢమైన ప్రభావం చూపగల ఆ మానసిక భూమికల మీద ఎంతో ఎక్కువ దృఢత్వంతో ప్రభావం చూపగలవు. అప్పుడు పురాతన, అనువంశిక అస్పష్ట బంధాలను ఎందుకు స్వీకరించాలి. అవి మన స్వంత సహజశీల వైఖరి అధోచేతన యిష్టాలు గాక మరేం కాదు. మన కోరికతో ఏకాగ్రతతో ఎంతో ఉన్నతమైన ఆదర్శవంతమైన శిశువును గర్భంలో ధరించగలిగితే, ఎంతో విలువైనది. మరియు పవిత్రమైన విషయం అవుతుంది. నిజానికి ఈ ప్రయత్నంతో మనం ఆత్మ యొక్క దివ్యమైన ప్రక్రియ లో ప్రవేశిస్తున్నట్లవుతుంది. స్త్రీత్వము జంతు ప్రవృత్తికి అతీతంగా నిజమైన మానవత్వశక్తి వైపు ఎదుగుతుంది.

ఈ ప్రయత్నంలో ప్రక్రియలో నిజమైన బాధ్యత నిండి ఉంది. ఇది ఎల్లప్పుడు అత్యంత ప్రధానమైన బాధ్యత. ప్రస్తుత భూమి పరిణామ క్రమంలో ఇది నిశ్చయంగా ప్రధాన స్థాయిని చేరుకుంది.

CWM 2; 157-158

అనువాదం: డా. టి. యస్. రాజకుమారి (ఫోన్: 9849412227)

గర్భం దాల్చిన తల్లికి భౌతిక, మానసిక, భావోద్వేగ ఆధ్యాత్మిక పరమైన వాతావరణ ప్రాధాన్యత

ఎన్నో ప్రాచీన దేశాలలో — కొన్ని దేశాలలో యిప్పటికీ — శిశువుకు జన్మ నివ్వనున్న స్త్రీని ప్రత్యేకించి సుందరము, సామరస్య పూరితము, ప్రశాంతము సురక్షితము అయిన పరిస్థితులలో ఉంచేవారు. ఆ విధంగా సాధ్యమయినంత ఉత్తమ స్థితులలో శిశువు రూపు దిద్దుకుంటుంది. ఇది తప్పక చేయవలసిందే. ఎందుకంటే యిది మానవశక్యతల కందుబాటులో వున్న విషయం ప్రత్యేకించి ఏదో ఎంతో గాకున్నా మానవులు తగినంతగా అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ యిదెంతో ప్రత్యేకమైనదే.

ఎందుకంటే దీని గురించి యోచన చేసేది బహుకొద్దిమంది. పిల్లలు కావాలనుకోకుండా కలిగిన వారు లేక్క లేనంత మంది ఉన్నారు. నేను చెప్పాలనుకున్నదది.

ఓ అంతరాత్మను పిలవడం సాధ్యమే, కాని తన గురించి కొంతయినా చైతన్య వంతమయి ఉండాలి. తాను చేస్తున్నది ఉత్తమమయిన పరిస్థితులతో చేయాలను కోవాలి. ఇదెంతో అరుదయినప్పటికీ సాధ్యమే.

*

తల్లి గర్భిణిగా ఉన్న సమయమంతా అల్ప స్థాయి ప్రభావాలన్నింటినుండి పరిపూర్ణ రక్షణగల వాతావరణం ఉండాలి. ఆదర్శ ప్రాయమయిన, అద్భుతమయిన వాతా వరణంలో జీవితంలోని ఎటువంటి నీచత్వాలనుండయినా రక్షణ గలిగి, పూర్తిగా సహజమైన స్వేచ్ఛాపూరితమయిన సామరస్య పూరితమయిన సౌందర్యపూరిత మయిన, జీవితమై ఉండాలి. నూతన శిశువు గావాలన్న ఆశయం తల్లికే ఉండాలి. యాంత్రికంగా చేయవలసింది గాదిది. పూర్తి సృజనశీల వాతావరణంలో ఎరుకతో సంకల్పించిన విషయమయి ఉండాలని చెప్పదలచుకొన్నాను.

బిడ్డ జనించకముందు విద్యావంతురాలిని చేయవలసింది తల్లిని

మనకున్న అనుభవం వలన మీరూహించే రూపాన్నివ్వగలరని, మొత్తం మీద మీరూహించే గుణాన్నివ్వగలరని తెలుస్తుంది, అదంతా సమంజసమే. కాబట్టి బిడ్డను గాక తల్లిని విద్యావంతురాలిగా చేయడం ఆరంభించాలి. అప్పుడు మీ స్వీయ ప్రతిస్పందనలను ఎంతో నియంత్రించు కోవడంద్వారా బిడ్డ ఏర్పడడంలో కొన్ని తప్పుడు ప్రేరణలు కలువకుండా నిరోధించగలరు. అదంతా క్రొత్తేమీ కాదు. చాలా కాలంగా తెలిసినదే. గనుక నేను గర్భం దాల్చినప్పుడు అలా సాధన చేశాను. కాబట్టి నాకది తెలుసు.

కాని మరొకమారు చెప్పే అసలు విషయమేమిటంటే బిడ్డను పొందకముందే తల్లిని విద్యావంతురాలిని చేయాలి.

(ఒక శిష్యురాలితో అమ్మ సంభాషణ , ఏప్రియల్ 19, 1967)

ప్రసవించడం — బలము, దృఢమైన దేహం, సహజమైన పరిస్థితులను నొక్కి చెప్పడం

బలమైన వ్యాయామాలు చేయడంసుశిక్షితులయి దృఢమయిన కండరాలు కల్గిన స్త్రీలు శిశువు రూపుదాల్చడం, శిశుజననమనే అగ్నిపరీక్షలో నుండి బహు సులభంగా, బాధ లేకుండా బయట పడతారు.

బరువు లెన్నో మోస్తూ, మైళ్ళకు మైళ్ళు నడవటానికి అలవాటు పడిన ఆఫ్రికా స్త్రీలలో ఒకరి ప్రామాణికమయిన కథ గురించి విన్నాను. ఆమె గర్భవతి, ఓ రోజు అలా నడిచివెళ్ళుతున్నప్పుడు పురుడు రావడం సంభవించింది. ఆమె రోడ్డు ప్రక్కగా చెట్టుక్రింద కూర్చుంది, బిడ్డకు జన్మ నిచ్చింది. ఓ అరగంట పాటు అలా వున్న ది, అంతే తర్వాత లేచి అంతకు ముందున్న సామానుకు నూతన శిశువును జోడించి ఏమీ జరగనట్లుగా మౌనంగా తన దారిన వెళ్ళిపోయింది. పూర్తి ఆరోగ్యం, బలం తన స్వాధీనంలో ఉన్నప్పుడు స్త్రీ ఏదయినా చేయగలదనడానికి యిదొక అద్భుతమయిన ఉదాహరణ.

వైద్యులంటారు, మానవాళి సాధించిన పురోగతి అంటున్న నాగరిక ప్రపంచంలో అటువంటిది సంభవం కాదని కాని అలా జరుగదని గాని అనలేము. భౌతిక దృక్కోణంలో నవీన నాగరికతలతో సృజింపబడిన సున్నితత్వాలు, ఈ బాధలు యిబ్బందులు పడడం కంటే యిదెంతో ఆనందకరమైన స్థితి.

పైగా అసాధారణ సందర్భాలపట్ల వున్న అమిత ఆసక్తితో వైద్యులు ఆ కోణం నుండీ ఎక్కువగా నిర్ణయాలు చేస్తారు. కాని మనకిది పూర్తిగా భిన్నం. సాధారణత నుండి అత్యున్నత అసాధారణతకు ఎదగగలము. అంతేకాని అపక్రమమైన మార్పుకు హీనతకు చిహ్నంగా ఎప్పుడూ ఉంటుండే క్రమరాహిత్యత నుండి కాదు.

CWM 12: 295-296

ప్రసవ సమయంలో వాతావరణం

ప్రశాంతంగా ఉండడం అత్యంత ప్రధానమైనది. శాంతియుత వాతావరణంలో ఉన్నప్పుడు ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా 'అమ్మ' దివ్యక్రియాశక్తి పనిచేయగలదు.

CWM 13: 236 *అనువాదం: అరుణామోహన్ (ఫోన్ 9866117137)*

నిజమైన మాతృత్వం, తల్లి తండ్రుల ప్రేమ

మానవులలో జంతువులలో మాతృప్రేమ

ప్రశ్న: పూలలో అది సౌందర్య సౌరభాల ప్రేమ వెల్లువ, పశువులలో ఆకలి దప్పులలో, స్వంతం చేసుకోవడంలో, విస్తరించటంలో, సంతానోత్పత్తిలో, క్లుప్తంగా, చైతన్యవంతమైన లేక చేతనమైన కోరికలన్నింటి వెనుక ప్రేమలేదా? అలానే కొంత ఉన్నతమైన జీవులలో తన సంతానం కోసం ఆత్మ త్యాగం చేసే తల్లిలో కూడా వున్నది కాదా?

సమా: అదే మానవులలో మాతృప్రేమ అవుతుంది. ఒకే ఒక వ్యత్యాసమేమిటంటే మనుషులలో అది తన ఎరుకను కలిగి ఉంటుంది. జంతువులలో తరచుగా అది మానవులలో కన్నా నిర్మలమైనదై ఉంటుంది. వాటి పిల్లల పట్ల జంతువుల కుండే అంకిత భావం శ్రద్ధ స్వార్థ రాహిత్యానికి సంబంధించిన సంఘటనలు నిజంగా, అప్రయత్నంగా ఏమీ తలపోయకుండానే జరుగుతుంది. పశువులు జంతువులు తామేం చేస్తున్నామనేది ఆలోచించవు. మనిషి ఆలోచిస్తాడు. కొన్ని సార్లు యిది ఆ సందర్భాన్ని పాడుచేస్తుంది. కొన్నిసార్లు చాలా తరచుగా మరికొన్ని సార్లు ఉన్నతమైన విలువను ఆపాదిస్తుంది. కానీ అరుదుగా జరుగుతుంది. జంతువుల ప్రవర్తనలో కన్నా ఈ సహజత్వం మనుషులలో తక్కువగా ఉంటుంది.

నాదగ్గర ఒక పిల్లి ఉండేది. అది పిల్లలను పెట్టినపుడు అక్కడనుండి అసలు కదిలేది కాదు. ఆహారం తీసుకునేది కాదు, ఏ విధమైన ప్రకృతి అవసరాలకు వెళ్ళేదికాదు. పిల్లి కూనలకు అంటిపెట్టుకొని వాటిని సంరక్షిస్తూ, పాలిస్తూ అక్కడే ఉండేది. వాటికేమైనా ప్రమాదం సంభవిస్తుందేమోనని భయపడుతూ ఉండేది. అది ఆలోచన నుండి వచ్చినది కాదు. చాలా అప్రయత్నంగా అలా జరిగేది. అది అక్కడనుండి కదలడానికి నిరాకరించేది. కేవలం అంతస్ఫూర్తితోనే ఏదో కీడు జరుగుతుందని భావించి వాటిని వదిలి వెళ్ళేది కాదు. ఆ పిల్లలు పెరిగి పెద్దవయినపుడు వాటికి అన్నీ నేర్పించటానికి ఆ పిల్లి పడిన కష్టం అద్భుతం. ఎంత సహనం! ఒక గోడమీదనుండి యింకొక గోడమీదకు ఎలా దూకాలో, ఆహారం ఎలా వెదకి పట్టుకోవాలో ఎంత శ్రద్ధ, ఎంత జాగ్రత్త, మళ్ళీ మళ్ళీ ఒకసారి పదిసార్లు తిరిగి తిరిగి అవసరమైతే వందసార్లు చెప్పేది. పిల్లలు తాను అనుకున్నది నేర్చుకొనేంతవరకు ఏ మాత్రం అలసిపోకుండా చెబుతూనే

ఉండేది. చాలా అసాధారణమైన శిక్షణ. గోడ అంచుమీదుగా ఇంటి కప్పుపైకి ఎక్కటం, పడకుండా నడవటం, రెండు గోడల మధ్య ఎక్కువ దూరం ఉన్నప్పుడు దాటడానికి ఏం చెయ్యాలో నేర్పేది. ఆ పిల్లి కూనలు పెద్ద సందు ఉన్నప్పుడు దాటడానికి భయపడి దూకటానికి నిరాకరించేవి. (వాటికది ఎక్కువ దూరం కాకపోయినా సందు దాటడానికి ధైర్యం చేసేవి కావు) అపుడు తల్లి దూకి అవతలివైపుకు వెళ్ళి వాటిని పిలిచేది. రండి, రండి అని, అవి కదిలేవికాదు. వణుకుతూ ఉండేవి. అది మళ్లీ వెనక్కి దూకివచ్చి వాటికొక ఉపన్యాసం యిచ్చేది. తన పంజాతో చిన్నగా వాటిని అదిలించి వాటిని నాకేది. అయినా అవి కదిలేవి కాదు. అది మళ్ళీ దూకేది. ఇలా అరగంటపైన జరిగేది. ఆ తర్వాత అవి బాగానే అర్థం చేసుకున్నాయని అని పించిన పిదప ఏ పిల్లికూన అయితే సిద్ధమైందో సామర్థ్యం ఉందని నమ్మకం కలిగిందో దాని వెనుక నిలబడి తన తలతో గట్టిగా తోసింది. అపుడా పిల్లి కూన అనుకోకుండా దూకేసింది. ఒకసారి దూకాక మళ్ళీ మళ్ళీ దూకటం మొదలుపెట్టింది.

ఇంతటి సహనం ఉండే తల్లులు కొందరే ఉంటారు.

CWM 5: 242 - 43

శ్రద్ధ , స్వార్థ రాహిత్యత, ఆత్మ విస్మృతి, సహనం

ప్రశ్న: మధురమయీ! తల్లి తండ్రులకు పిల్లల పట్ల ఎటువంటి ప్రేమ ఉంటుంది?

సమా: ఎటువంటిదా? మానవుల ప్రేమా?

మనుష్యుల ప్రేమ లన్నింటి లాగానే భయంకరంగా అన్ని రకాల భావాలతో మిశ్రితమై ఉంటుంది. తమకే చెందాలనే స్వార్థ పూరిత అవసరం, భయానకమైన అహంకారం. నేను నీకు ముందుగా ఒకటి చెప్పాలి ఏమిటంటే, ఒక అద్భుతమైన చిత్రం గీయబడింది. చాలా పుస్తకాలలో పిల్లలపట్ల తల్లి ప్రేమను గురించి అత్యంత రమణీయమైన విష యాలు రాయటం జరిగింది. నేను మీకు భరోసా యిస్తున్నాను. అందమైన భాషలో ఈ విషయాన్ని సమర్థవంతంగా చెప్పటం మినహాయించి... ఉన్నతమైన జంతువుల ప్రేమ ఉదాహరణకు క్షీరదాల ప్రేమ కూడా సరిగ్గా యింతే ఉన్నతమైన స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అదే అంకిత భావం. అదే స్వార్థ రాహిత్యం. అదే ఆత్మ విస్మృతి. విద్య పట్ల అదే జాగరూకత శ్రద్ధ, అదే సహనం. సరిగ్గా అలానే నేను ఎంతో అద్భుతమైన విషయాలు చూశాను. అది ఒక పిల్లికి కాక ఒక స్త్రీకి ఆపాదించినట్లయితే అద్భుతమైన

నవలలు తయారయి ఉండేది. జనులంతా 'ఓ ఎంత గొప్ప వ్య.క్తి' ఈ స్త్రీలు మాతృప్రేమలో ఎంత అద్భుతమైన అంకిత భావాన్ని కలిగి ఉన్నారు, అని ఉండే వారు. సరిగ్గా సరిగ్గా ఒకే విధమైన ప్రేమ. పిల్లులు అలంకారిక భాషను ఉపయోగించ లేవు. అంతే. అవి పుస్తకాలు రాయలేవు. ప్రసంగాలు చెయ్యలేవు. అదొక్కటే కానీ నేను అత్యంత ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు చూసాను. అటువంటి ఆత్మ నివేదన ఆత్మ త్యాగం - ప్రేమ ప్రారంభమయిన వెంటనే అది వచ్చేస్తుంది. నేను అధ్యయనం చేసిన దానిని బట్టి నేను విశ్వసించే దేమిటంటే జంతువులు మానవుల కన్నా నిర్మల మయినవి. ఎందుకంటే అవి ఆలోచించవు. మనుషులు తమ మానసిక శక్తితో, ఆలోచించే సామర్థ్యం వలన వివేచన, విశ్లేషణ, విద్య వీటన్నింటితో చాలా అందమైన అనుభవాన్ని పాడు చేస్తారు. ఊహించటం కారణాలు వెతకటం అనుమానించటం వ్యవస్థీకరించటం మొదలుపెడతారు.

CWM 6: 106

బిడ్డతో తల్లికి ఉండే అనుబంధపు భౌతికాధారం:

మీ చైతన్యం నుండి చాలా భ్రమలను తొలగించటానికి నేను ఒక తల్లికి బిడ్డపట్ల ఉండే ప్రేమయొక్క మూలాల గురించి చెప్పాలి. ఎందుకంటే బిడ్డ ఆమె శరీరంలో ఒక భాగం. చాలా కాలం పాటు — సాపేక్షంగా చాలాకాలం పాటు — మాతృత్వ అనుబంధం పదార్థ అనుబంధమే. తల్లీ బిడ్డల మధ్య ఈ అనుబంధం చాలా సన్నిహిత మయినది. ఆమె శరీరంలో ఒక భాగాన్ని వేరుచేసి, దూరంగా ఉంచినట్లుగా, వుం టుంది. చాలా కాలం తర్వాత మాత్రమే ఈ అనుబంధం పూర్తిగా వేరవుతుంది. ఒక విధమైన బంధం ఒక సూక్ష్మ మైన భావన, బిడ్డ అనుభూతి చెందినట్లుగానే తల్లి కూడా అనుభూతి చెందుతుంది. తనకే సంభవించినట్లుగా భావిస్తుంది. అదే తల్లికి బిడ్డకూ ఉండే అనుబంధం యొక్క భౌతికమైన మూలం. అది ఒక భౌతికమయిన అభిన్నత అంతే అంతకన్నా మరేమీ కాదు. అనుభూతి తదుపరి కాలంలో కలుగు తుంది. (తొందరగా కూడా కలుగవచ్చు వ్యక్తులను బట్టి ఉంటుంది.) కానీ నేను ఎక్కువ శాతం మంది మనుషులను గురించి మాట్లాడుతున్నాను. అనుభూతి అనేది చాలా కాలం తర్వాత కలుగుతుంది. అది నిబంధనలకు లోనయినది. అక్కడ అన్ని విధాలయిన విషయాలు ఉంటాయి. నేనీ వేషయంపై గంటల తరబడి

ప్రసంగించగలను. అయినప్పటికీ అది ప్రేమతో సమ్మిశ్రితం కాదు. అదొక భౌతిక మయిన సారూప్యత. తల్లిని సన్నిహితంగా అనుభూతి చెందేలా చేస్తుంది. బిడ్డయొక్క భావనలు ఎంతో స్థూలంగా స్పందించినట్లుగా తల్లి అనుభూతి చెందుతుంది. బిడ్డకు ఏదయినా ఘాతం తగిలితే అది తనకు తగిలినట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఇలా కనీసం రెండు నెలలు వరకూ ఉండవచ్చు.

ఇదే ఆధారం. మిగిలినదంతా జనుల స్వభావం నుండి వాళ్ళ ప్రగతి స్థాయినుండి వారి చేతన నుండి, వారి విద్య, అనుభూతి చెందగల సామర్థ్యం నుండి వస్తుంది.

CWM 106 - 107

పిల్లలను పనివాళ్లతో వదిలి వెయ్యడం; అవాంఛనీయ సహచర్యం

శ్రీమాతా! కొన్నిసార్లు తల్లి బిడ్డను బాగానే విద్యావంతుణ్ణి చేయవచ్చు. కానీ చుట్టూ ఉండేవాళ్ళు దానిని పాడుచేస్తూ ఉంటారు. అలాంటపుడు తల్లి ఏమి చేయగలదు?

అవును. అది చాలా నిజం. అన్నిటికన్నా అధ్వాన్నమయిన విషయమేమిటంటే (సాధారణంగా పురుషులు యిలా చేస్తుంటారు) పిల్లలను పనివాళ్ళ చేతుల్లో వద లడం. ఇది నేరం. ఎందుకంటే వీళ్ల చేతన అసహ్యంగా, నిమ్నంగా, మూఢంగా ఉంటుంది. వాళ్ళకి తెలియకుండానే పిల్లలలోకి ఈ నిమ్నచేతన ప్రవేశిస్తుంది. సాధా రణంగా స్కూలుకు పంపే వయస్సులో రకరకాల పిల్లలతో కలవటం జరుగుతుంది. అంతగా అభిలషణీయంకాని ఈ విధమైన సంబంధాలు అనివార్యమే. కానీ ఎవరైనా జీవితాన్ని ఎంతో కొంత చైతన్య స్పృహతో, సుహృద్భావంతో మొదలుపెట్టి ఉంటే, యిలాంటి అవాంఛనీయమైన వారిని కలిసినపుడు వారు దానిని అనుభూతి చెందుతారు. అటువంటి వారిని మళ్ళీ చూడకుండా ఉండటాన్కి ప్రయత్నిస్తారు.

CWM 5: 412-4 13

అనువాదం : డా. ఆర్. సరోజాప్రసాదు (ఫోన్: 9704198298)

పుట్టుక: చైత్యపురుషుడు

చైత్యపురుషుడు యెన్నుకొనే భౌతిక పరిస్థితులు, పరిసరాలు

మహాత్ములు భువిపై జన్మించాలనుకొన్నప్పుడు, వాళ్ళు తమ తల్లిదండ్రుల్ని యెన్నుకొంటారా?

ఆహ్! అది వాళ్ళ చేతన మీద ఆధారపడి వుంటుంది. అది వారి అంతరాత్మిక రూపకల్పన స్థితిమీద ఆధారపడివుంటుంది. చైత్యపురుషుడు సంపూర్ణంగా రూపం ధరిస్తే, అది తన అస్తిత్వ పరిపూర్ణతకు చేరుకొంటే, పునఃజన్మించాలా లేదా అనేది నిర్ణయించుకొనే స్వేచ్ఛ కలిగివుంటే, అప్పుడు దానికి యెన్నుకొనే సామర్థ్యం వుంటుంది. కాని యీ విషయం నీ కిదివరకే చెప్పాననుకుంటాను. వారు దేహంలోనికి రానంతవరకు మనకున్నట్లు భౌతిక దృష్టి వుండదు. అందుకని వాళ్ళకు అనుకూలంగా తయారై వాళ్ళను వ్యక్తం చేయడానికి తగిన దేహంకోసం వాళ్ళు చూస్తారనేది స్పష్టం. కాని వాళ్ళు పదార్థ నిశ్చేతనలో దాని వాటాను దానికివ్వాలి, దేహానికి చెందిన పదార్థ ధర్మాలకు చాలా వరకు తమను తాము అనుకూలంగా చేసుకోవలసిన ఆవశ్యకత కూడా అలా చేస్తుందని చెప్పవచ్చు. అందుచేత అంతరాత్మ ఆవశ్యకత కూడా అలా చేస్తుందని చెప్పవచ్చు. అందుచేత అంతరాత్మ దృక్పథం నుండి చూస్తే, అతడెక్కడ జన్మించాలనే ప్రదేశాన్ని యెంచుకోవడం ముఖ్యమే. అది తక్కువ విశిష్టత గల అంశమేమీకాదు. కాని ముందుగా చూడలేని విషయాలనేకం వున్నాయి. ఉదా: ఒక పరిసర ప్రాంతాన్ని ఒక దేశాన్ని, ఒకానొక రకమైన కుటుంబాన్ని యెన్నుకోవచ్చు. కాబోయే తల్లితండ్రులు స్వభావాన్ని చూడ ప్రయత్నించవచ్చు. వాళ్ళలో అది వరకే బాగా అభివృద్ధి చెందినలక్షణాలనుచాలినంత స్వాధికారతను వారిలో ఆశించవచ్చు. అవరోధాలను అధిగమించడానికి చాలినంత క్రియాశీలత అతనిలో లేకపోతే యిదంతా చాలనే చాలదు. కాబట్టి, అన్ని విషయాలను ఆలోచించాక, యిదేమంత ప్రహ్మాండమైన ప్రాముఖ్యతగల విషయం గాదనిపిస్తుంది. ఏదేమైనా అంతా మహా బాగే అనుకున్నా , తల్లితండ్రులు సచేతనంగా సహకరించుకున్నా అపరిమేయ ఉపచైతన్యం వున్నది ఇంకా నిమ్ననిశ్చేతన వుంది. అది అప్పుడప్పుడు ఉపరితలానికి లేస్తుంది. అక్కడ అలజడి రేపుతుంది.పనిని నాశనం చేస్తుంది. స్థిరతను, నిశ్చలనీరవతను అనివార్యం చేస్తుంది. సదా, యెల్లప్పుడూ సన్నద్ధత అవసరం

యేర్పడుతుంది. అతడు యెంచుకొన్నప్పుడు కూడా సుదీర్ఘ సన్నద్ధత అవసరం యేర్పడుతుంది. జన్మించే సమయంలో సంభవించే దేహంలోనికి దిగివచ్చేటపుడు సంభవించే అర్ధ-నిర్ఘాంతస్థితి నుండి పూర్తిగా బయటపడటానికి, తరచుగా చాలా కాలం పడ్తుంది.

CWM 5: 410- 411

భౌతిక ప్రపంచంలోనికి దిగిరావడాన్ని అంతరాత్మికం యెన్నుకోగలదు, కాని తనను యధార్థంగా స్వీకరించగలవారి కోసం అన్వేషిస్తుంది.

అంతరాత్మికం ప్రపంచంలోనికి ప్రవేశించేముందుగా, అది తీసుకోబోయే రూపాన్ని యెన్నుకొంటుందా?

అదొక ఆసక్తికరమైన ప్రశ్న. అది వేరే దానిమీద ఆధారపడి వుంటుంది. నేనిప్పుడే చెప్పినట్లు తయారీలోవున్న చైత్యపురుషులున్నాయి. పురోగమిస్తూ వున్నవీ ఉన్నాయి. సామాన్యంగా యివి, మొత్తం మీద సరిగ్గా చెప్పాలంటే యెక్కువగా యెన్నుకోలేవు. కాని అవి యెదగడంలో, చేతనలో ఒకానొక స్థాయికి చేరుకొన్నప్పుడు సాధారణంగా అవి, భౌతికదేహంలో యింకా ఉన్నప్పుడే కొంత అనుభవం వాటి కుండివుంటుంది. ఆ సమయంలో, వాటి తదుపరి అనుభవ క్షేత్రం యెలా వుండాలనే దాన్ని నిర్ణయించుకుంటాయి.

విశేషించి, నేను మీకు కొన్ని బాహ్య ఉదాహరణల నివ్వగలను. ఉదా: ఒక చైత్యపురుషునికి ఆధిపత్యం అవసరం, అధికారం ప్రతి చర్యలను తెలుసుకోవడానికి, యీ కదలికలన్నింటినీ దైవం వైపు మరల్చడం యెలా సాధ్యమో తెలుసుకొనటానికి అధికారం గల జీవితం నీకేం బోధిస్తుందో నేర్చుకోవడానికి అవసరం కలిగిందనుకుందాము. అది ఒక రాజుకో, రాణికో పుడుతుంది. వీళ్ళు కొంత అధికారాన్ని భోగించారు. ఆ కాలంలో వారి అనుభవాలు వారికున్నాయి. వాళ్ళు అనుభవ క్షేత్రం చివరకు చేరుకొన్నారు. ఇప్పుడు వాళ్ళేం తెలుసుకోవాలనుకున్నారో అది వాళ్ళకు తెలిసింది. వాళ్ళు నిష్క్రమించబోతున్నారు, యిప్పుడు నిరుపయోగంగా తయారైన దేహాన్ని విడిచిపెట్టబోతున్నారు. తదుపరి అనుభవానికి సిద్ధం కాబోతున్నారు. సరే, చైతన్య పురుషుడింకా దేహంలోనే వున్నప్పుడు, అదేం నేర్చుకున్నదో గుర్తించింది. తరువాత సందర్భాన్నది నిర్ణయించుకొంది. కొన్ని వేళల్లో ఆ చలనం క్రియ,

ప్రతిక్రియగా వుంటుంది. ఎందుకంటే అది ఒక క్షేత్రాన్ని పూర్తిగా అధ్యయనం చేసింది. దానికి వ్యతిరిక్తమయిన క్షేత్రాన్ని అధ్యయనం చేయవలసివుంది. చాలా తరచుగా అదివరకు అది అనుభవించిన జీవితంకన్న చాలా భిన్నమైన జీవితాన్నది యెన్నుకొంటుంది. అందుకని నిష్క్రమించేముందు ఈ సారి యీ ప్రాంతంలో నేను జన్మించాలి... అనుకొంటుంది. ఉదా: దైవంతో సచేతన సంబంధంలోనికి ప్రవేశించి, రూపాంతరీకరించే సామర్థ్యం గలదానిగా భౌతిక దేహాన్ని తయారుచేయగలిగే అవకాశం లభించే స్థాయికి తన యెదుగుదలలో అంతరాత్మిక మైనది చేరిందని అనుకుందాం. ఆ స్థాయిలో వుండగా అది దేహాన్ని విడువబోతోంది. ఆ దేహంమీద దానికిదివరకు అధికారం ఆధిపత్యం వుంది. ఆ దేహంలో కార్యకలాపం నిర్వహించింది. తన యెదుగుదలకు ఆ దేహాన్ని ఉపయోగించుకొంది: "ఈ సారి నేనొక తటస్థపరిసరంలో, అధమమూగాని, ఉత్తమమూగాని ఎచట బాగా యెక్కువగా (యెలా చెప్పాలి) బాహ్యజీవితం, జీవించవలసిన అవసరం వుండదో, ఎచట గొప్ప శక్తిగాని, గొప్ప దైన్యంగాని వుండదో — పూర్తిగా, తటస్థమైన మధ్యస్తంగా ఉండే జీవితంవుండే చోట నేను పుట్టాలి." అనుకొంటుంది, దాన్నే ఎన్నుకొంటుంది. అది తన అంతరాత్మిక ప్రపంచానికి, ఆవశ్యకమైన విశ్రాంతి కోసం చేరుకొంటుంది. సంపాదించిన అనుభవాన్ని జీర్ణించుకొనటానికి, భవిష్యత్తులో పొందబోయే అనుభవానికి సన్నద్ధంగావడానికి చేరుకొంటుంది. సహజంగానే అది తన యెన్నికను గుర్తుంచు కొంటుంది, జీర్ణించుకోవడం పూర్తైనాక, తిరిగి వచ్చే సమయమాసన్నమైనపుడు, భువి మీదకు తిరిగిరావడానికి మనం చూస్తున్నట్లుగా పదార్థ వస్తువులను ఆ ప్రాంతం నుండి చూడలేదు. అనే విషయం తెలుసా, అవి దానికి మరో రూపంలో కన్పిస్తాయి. సకలాన్నీ, భౌగోళికంగా చూడగల దృష్టి దాని కుంటుంది. అది యెన్నుకొంటుంది. కొన్ని సమయాల్లో అది దేశాన్ని యెన్నుకొంటుంది. కొన్ని సమయాల్లో అలా చేయ లేదు. కొన్ని సమయాల్లో అది పరిసరాన్ని మాత్రమే అది సాగించబోయే జీవనవిధా నాన్ని మాత్రమే యెన్నుకొంటుంది. అప్పుడు ఆ పై నుండి క్రిందికి రాకముందు, తానుకోరుకొనేటటువంటి ప్రకంపనాలకై చూస్తుంది, వాటినది చాలా స్పష్టంగా చూస్తుంది. అదెచట పడబోతున్నదో దానిపై గురి పెట్టినట్లు చూస్తుంది. కాని అదొక ఉజ్జాయింపు మాత్రమే ఎందుకనంటే, దానికి మరో స్థితి కూడా అవసరం అవుతుంది. దాని యెంపిక మాత్రమే గాక, క్రిందినుండి ఒక స్వీకృతి, ఆకాంక్ష కూడా వుండాలి.

అది యెన్నుకొన్న పరిసరాల్లో యెవరో ఒకరు, సాధారణంగా తల్లి కొన్ని సమయాల్లో తల్లిదండ్రులు ఇద్దరూ, కాని అనివార్యంగా తల్లికి ఆకాంక్ష వుండాలి. ఆమెకు తప్పక ఆకాంక్ష గాని లేక స్వీకరించే శక్తిగాని వుండాలి. అదేదైనా గాని, (జోక్యం చేసుకోకుండా) తటస్థంగా ఉన్ముఖమై లేక ఉన్నతమైన దేని వైపుకో ఒక సచేతన ఆకాంక్ష కలిగి వుండాలి. అది చైత్యపురుషునికి ఒక చిన్న వెలుగును కలిగిస్తుంది. అది యెందులో జన్మించాలని అనుకొంటుందో, ఆ పరిసరానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే రాశిలో, తనదే యైన తననుండి ముందుకు వెలువడుతూ వచ్చిన సంకల్ప ప్రభావం క్రింద ఒక చిన్న వెలుగు వెలిగించబడ్తుంది. అప్పుడు (ఆ వెలుగును చూచి) అక్కడకు తాను వెళ్ళాలని అది తెలుసుకొంటుంది.

అదిగో అందుకు బహుశా నెలలు లేక రోజులు, సంవత్సరాల దాకా బహుశా పట్టక పోవచ్చు, వ్యవధి పడ్తుంది. మళ్ళీ తిరిగి రావడానికి. ఏదేమైనప్పటికీ, ఒక అనిశ్చితనిదే సృష్టిస్తుంది, అందుచేత కచ్చితమైన తేదీని ముందుగా చెప్పలేం. ఫలానా తేదీన ఫలాన ఘడియలో నేను జన్మిస్తాను. అని ముందుగా చెప్పలేరు. స్వీకరించే యెవరో ఒకరు దానికి అవసరం. దాన్ని చూచినపుడు అది క్రిందికి పరుగున వస్తుంది. కాని ఇలా జరగటం అనేదంతా ఒక చిత్రీకరణ మాత్రమే. ఖచ్చితంగా జరిగేదిది కాదు. కాని దీనికి చాలా దగ్గరిగా పోలివుంటుంది. అది తనను తాను అచేతనలోనికి నెట్టుకొంటుంది. ఎందుచేతనంటే భౌతిక ప్రపంచం, మానవ చేతన యేదైనా గాని, అంతరాత్మిక చేతనతో పోలిస్తే, చాలా అచేతనం. అందుకని అది అచేతనలోనికి దూకుడుగా వస్తుంది. తలక్రిందులుగా ఒకసారి పడినట్లుంటుంది. అదిగో అది దానిని నిర్ఘాంతపోయేటట్లు చేస్తుంది. కనుక కొన్ని చాలాచాలా అరుదైన సందర్భాలు మినహాయిస్తే, చాలా కాలంవరకు దానికి తెలియదు. తానెక్కడవున్నదీ, తానేం చేస్తున్నదీ తానక్కడెందుకున్నదీ, యేదీ కూడా యెంతమాత్రం దానికి తెలియదు. ముఖ్యంగా సహజంగానే మెదడు లేనటువంటి పసిపాప ద్వారా తనను తాను వ్యక్తం చేసుకోవడానికి దానికి చాలా కష్టమనిపిస్తుంది. సరిగా రూపొందిందా లేదా అన్నట్లుండే ఒక మెదడు ఆరంభదశ అది, తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొనడానికి తగిన మూలకాలు లేవు. తాను తనలోపల కలిగివున్న అపురూపమైన జీవిని వెంటనే అభివ్యక్తం చేసే బిడ్డ చాలా అరుదు. అదీ జరుగుతుంది. మనం అటువంటి సంగతులు విని వున్నాం. అది జరుగుతుంది, కాని కొంత సమయం అవసరం. అది తన

మత్తునుండి నెమ్మదిగా మాత్రమే మేలుకొని యేదో కారణం చేత, తన యెంపిక చేతనే తానక్కడున్నానని తెలుసుకొంటుంది. అంతరాత్మిక చేతననుండి నిన్ను పూర్తిగా సంబంధం లేకుండా చేసిన తీవ్రమైన మానసికవిద్యతో ఇది మామూలుగా యేక కాలంలో జరుగుతుంది. తాను యితర లోకంనుండి వచ్చానని, ఒక ప్రత్యేక కారణం కోసం వచ్చానని అతడు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడం మొదలుపెట్టేందుకు ఆంతరిక ద్వారాలను తెరువడానికి అనేక పరిస్థితులు సర్వవిధ సంఘటనలు, భావోద్వేగాలు, సమస్త విధాలైన విషయాలు అవసరం.

లేనియెడల, అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతే దానికి చాలా త్వరగా సంబంధం యేర్పడుతుంది. చాలా త్వరగా, ఏ కొంతైనా జ్ఞానంకల యెవరైనా దొరికే అదృష్టం దాని కుంటే, అజ్ఞాన ప్రపంచంలో పడడానికి బదులు, అది కొంచెం జ్ఞానమున్నచోట పడినట్లౌతుంది. ప్రతీది చాలా వేగంగా జరిగిపోతుంది.

CWM 5: 213- 215 *అనువాదం: కె.వి.రావు (ఫోన్: 9849929254)*

జన్మ, జన్మతః అబ్బిన లక్షణాలు అవచేతనలో లోతుగా నాటు కున్నాయి; వ్యక్తియొక్క మాసికస్వభావంలో మార్పు తీసుకురావటం లోని రహస్యం.

పుట్టడంతోనే ప్రాణికము వికృతం చెందుతుందా?

పుట్టుక ఒక యాదృచ్ఛిక సంఘటన కాకపోయినట్లయితే వక్రీకరణ చోటుచేసుకోలేదని కచ్చితంగా భావించవచ్చు. కానీ పుట్టినప్పుడు నీవు ఎలాగున్నావో అన్నది చాలా వరక , దాదాపు అన్ని సందర్భాలలో బేషరతుగా నీ తల్లితండ్రులు నిన్ను దేనిగా తయారుచేసారో అన్న దానిపై ఆధారపడుతుంది. కుటుంబాలలో కొన్ని ప్రాణిక పరమైన సాంప్రదాయాలుంటాయి. అదీగాక నీవు రూపు దిద్దుకున్న నీవు గర్భంలో పడిన సమయంలోని చేతనాస్థితి ఒకటుంది. నీవు గర్భస్థమైన క్షణం. అది కోటిలో ఒకసారి కూడా ఆ చేతన స్థితి సత్యమైన ఆకాంక్షను ధృవీకరించేదిగా నుండదు. ఒక సత్యమైన ఆకాంక్ష మాత్రమే నీ ప్రాణికాన్ని మిశ్రణాల మాలిన్యం సోకకుండా కాపాడి స్వచ్ఛంగా నుంచగలదు. ప్రాణిక మూలాన్ని సర్వరోగ సంక్రమణల నుండి విడివడిన ఒక స్వచ్ఛమైన మూలంగల అస్తిత్వంగా రూపుదిద్దుకొను దిశగా ఆకర్షింప గలదు. నా ఉద్దేశ్యమేమిటంటే ఒక చైత్యపురుషసత్త అక్కడ ప్రవేశించినట్లయితే

అది దాని పెరుగుదలకు దోహదపడగల అంశాలను కూడతీసుకో గలదు. ప్రస్తుత ప్రపంచపరిస్థితుల్లో విషయాలన్నీ ఎంతగా ఎన్ని విధాలుగా కలిసిపోయి వున్నాయంటే, ఎన్ని విధాలుగా ఎంతగా మిశ్రమం గావించబడ్డాయంటే, ప్రాణికమూలాలను కలుషితం కాబడిన ఇతర అస్తిత్వాల అంటువ్యాధుల బారినపడకుండా స్వచ్ఛంగా నుంచటం దాదాపు అసాధ్యమవుతుంది.

తల్లి తండ్రుల సమాగమం జరిగే ముందు వారు ఏ విధమైన ఆకాంక్షను కలిగి వుండడమనే విషయాన్ని ఇదివరకే ప్రస్తావించానని అనుకుంటాను. కానీ నేను చెప్పినట్లుగా వేల సందర్భాలలో ఒక్కసారైనా జరుగదు. సంకల్పానుసారంగా గర్భధారణ జరగటం అనేది అత్యంత అరుదైన సంఘటన. చాలా వరకు ఇది యాదృచ్ఛికంగా చోటు చేసుకుంటుంది. చాలామంది తల్లి తండ్రులు అతి కొద్దిమంది మాత్రమే కనీసం బిడ్డ ఏ విధంగా నుండాలనే విషయం గురించి ఆలోచిస్తారు. బిడ్డ ఏ విధంగా నుండాలనేది తామే విధంగా నుండాలనే దానిపై ఆధారపడి వుంటుందనే అవగాహన వారికేమాత్రం వుండదు. ఉన్నత వర్గానికి చెందిన అతి కొద్దిమందికి మాత్రమే దానిని గురించిన అవగాహన వుంటుంది. చాలా కాలం విషయాలు యథేచ్ఛగా కొనసాగుతుంటాయి. ఏదైనా జరుగవచ్చు. కానీ ఏమి జరుగుతున్నదో కూడా వారు తెలుసుకోలేరు. కాబట్టి ఇట్టి పరిస్థితుల్లో ఏ విధంగా నీకు ఉపయుక్తమైన రీతిగా తగినంత స్వచ్ఛమైన ప్రాణిక అస్తిత్వంలో నుండ గలిగేటట్లుగా జన్మ నెత్త గలనని ఆశించగలవు? ప్రతి ఒక్కరు జీవించడం ప్రారంభించక పూర్వమే శుభ్రపరచడం ఆవశ్యకమైన మాలిన్యంతో పుడ్తారు. ఇక అంతర్గత పరివర్తనా మార్గంలో ఒక్కసారి పయనం ప్రారంభిస్తే, అస్తిత్వంయొక్క అవచేతన మూలానికి చేరగలిగితే, ఖచ్చితంగా ఏదైతే తల్లితండ్రులనుండియేగాక అనువంశికంగా సంక్రమించిందో దానిని అప్పుడు అదేమిటో నీవు చూడగలుగుతావు. అక్కడ అన్నీ దాదాపు అన్ని కష్టాలు వుంటాయి. అతికొద్ది మాత్రమే జీవితపు తొలిదశ తదుపరి ఎదురౌతాయి. ఇది ఏ విషమ క్షణాననైనా జరుగవచ్చు. నీవు చెడు సహవాసం చేసినా లేక చెడ్డ పుస్తకాలు చదివినా ఆ విషయం నీలోకి ఎక్కవచ్చు. కానీ వంశపారంపర్యంగా అబ్బిన ఈ వారసత్వ లక్షణాలు ఇప్పటికే అవచేతనలో లోతుగా నాటుకొని వున్నాయి. ఉదాహరణకు అబద్ధాలాడకుండా నోరు విప్పలేనివారు కొందరున్నారు.అయితే, వారు అది ఎల్లప్పుడూ కావాలని చేయరు. కొందరుంటారు, ఇతరులతో పోట్లాడకుండా వుండలేరు. రకరకాల తెలివి

మాలిన పనులు చేయకుండా వుండలేరు. ఆ లక్షణాలు అవచేతనలోలోతుగా నాటుకొని వున్నాయి. ఇప్పుడు నీకు శుభసంకల్పం వుంటే దాని నంతా వదిలించుకొనడానికి బాహ్యంలో చేయాల్సిందంతా చేస్తావు, సాధ్యమైతే అట్లు పరిస్థితిని చక్కపరచటానికి నీవు శ్రమిస్తావు. పోరాడుతావు. ఇక ఇప్పుడు తెలుస్తుంది, ఈ విషయం సదా తలెత్తుతూ వుంటుందని, అది నీ నియంత్రణను తప్పించుకోగల ఏదో భాగంనుండి వస్తుంటుందనీ. కానీ, నీవు ఈ అవచేతనలోకి చొరబడినట్లు చేసి జాగ్రత్తగా చూసినట్లయితే, నీ కష్టాలు అన్నింటి మూలాలను వాటి ఉత్పత్తి స్థానాలను కొంచెం కొంచెంగా కనుక్కోగలవు. అప్పుడు నీకు అర్థం కావడం ఆరంభమౌతుంది, నీ తల్లితండ్రులు, మాతా పితామహులు ఎలాంటివారై ఉన్నారో. ఏదో క్షణాన నిన్ను నీవు అదుపులో ఉంచుకోలేనప్పుడు, నీకు అర్థమౌతుంది. "వారు ఆ విధంగా ఉండి ఉన్నారు కాబట్టి నేను అలా ఉన్నాను." అని .

నీవు పెడదారి పట్టకుండా నీపై ఓ కన్నేసి ఉంచి నిన్ను సరైన మార్గంలో పెట్టగల చైత్య పురుషుని నీలో నిలుపుకొని ఉన్నట్లయితే నీకు ఉపయుక్తమగు విషయాలను అది నీ వైపు ఆకర్షించగలదు. నీకు సహాయపడే వ్యక్తులను, గ్రంథాలను నీకు అందుబాటులోకి తేగలదు. పరిస్థితులను సానుకూలపరచగలరు. కాకతాళీయంగా జరిగినట్లుగా చిన్నచిన్న సంఘటనలు, అభీష్టసిద్ధిని ప్రసాదించే దివ్యసంకల్పమేదో సమకూర్చి పెట్టినట్లుగా నిన్ను సరైన దిశగా మలచడానికి సూచనలను అందించి సహాయపడగలరు. అందుకు తగిన నిర్ణయాలను తీసుకోవడానికి ఆధారాన్నీయగలడు. కానీ, ఒక్కోసారి నీవీ నిర్ణయ తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకుంటే, అందుకై అనుసరించతగిన మార్గంలో నడకను హృదయ పూర్వకంగా ప్రారంభిస్తే, అప్పుడు సర్వము నీ పురోగమనానికి ఏకోన్ముఖమైనట్లుగా తోస్తుంది. నీవు జాగ్రత్తగా గమనించినట్లయితే కొంచెం కొంచెంగా నీ కష్టాల మూలాలను కనుక్కోగలుగుతావు. క్షణం కాలం ఆగి ఆలోచిస్తే, ఫలానలోపము నీ తండ్రిలోన ఉండిందని, నీ తల్లికి అలవాటుగానుండిందని నీ అమ్మమ్మనో నానమ్మనో, తాతనో ఆ విధంగా ఉండేవారని తెలుసుకోగలుగుతావు. లేకపోతే చిన్నతనంలో నీ ఆలన పాలనకై నియమించబడిన ఆయానో లేక నీతో ఆడుకున్న నీ అన్న దమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్లు లేక నీ చిన్ననాటి స్నేహితులు మొదలగు వారిలో ఈ లక్షణాలున్నట్లు స్ఫురిస్తుంది నాటి స్నేహితులు మొదలగు వారిలో ఈ లక్షణాలన్నింటిని ప్రశాంతంగా ఆలోచనలను అనుసరిస్తే వీటన్నింటినీ

ప్రశాంతంగా దాటగలవని తెలుసుకుంటావు. కొంతకాలం లోనికి నీ పుట్టుకతో ఏర్పడిన బందాలను త్రెంచివేసి, నీ దారిని స్వేచ్ఛగా అనుసరిస్తావు.

నిజంగా నీ స్వభావంలో మార్పును కోరుకుంటే, నీవు చేయాల్సింది అది. స్వభావంలో మార్పును తేవడం అసాధ్యమని చిరకాల నమ్మకం. అన్ని వేదాంత గ్రంథాలలోను, యోగానికి చెందిన వాటితో సైతం అదే కథ వల్లించబడింది. నీ స్వభావాన్ని మార్చుకోలేవు. నీవు ఆ విధంగా పుట్టావు. ఆ విధంగానే ఉన్నావు అంటాయి. ఇది పూర్తిగా అసత్యం. ఇది పూర్తిగా అబద్ధమని నేను హామీ ఇస్తాను. కానీ నీ స్వభావాన్ని మార్చటానికి అతి కష్టమైన దొకటి చేయాల్సి వుంటుంది. కారణం మార్పు చెందాల్సింది స్వభావంకాదు. నీ పుట్టు పూర్వోత్తరాలకు చెందిన లక్షణాన్ని వాటిలోని లక్షణాన్ని నీవు మార్చలేవు. ఎందుకనగా వాటికా ఉద్దేశ్యం లేదు కాబట్టి . కానీ నీలో అది మార్పు చెందాలి. నీకు అవి ఇచ్చినది అది. నీవు పుట్టినప్పుడు ఈయబడిన చిన్నచిన్న బహుమతులు. చక్కని బహుమతులు అవి. మార్పు చెందవలసింది ఇది. వీటి సమాహారానికి ఆధారంగా అగు దారాన్ని నిజమైన దారాన్ని పట్టుకోవడంలో నీవు సఫలీకృతుడవైనట్లయితే, నీవు అందుకై పట్టుదలతో, శ్రద్ధాశక్తులతో శ్రమించినావు కాబట్టి, సఫలీకృతుడవైతే ఒక దివ్యమైన ఉషోదయాన నీవు స్వేచ్ఛను పొందుతావు. ఇదంతా నీ నుండి వీడిపోతుంది. నీవు భారరహితజీవితాన్ని జీవించ ప్రారంభించ గలవు. అప్పుడు నీ వొక కొత్త మనిషి వవుతావు. స్వభావంతో కొత్త జీవితం గడుపుతావు. ఇక నీవు వెనుదిరిగి చూసుకున్న ట్లయితే, నీవంటావు. "ఇది అసాధ్యం. నేను ఎప్పుడూ అలాగుండలేదు." అని

CWM 4:260-62

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (ఫోన్: 9573605734)

చైత్యపురుషుడు:? పరిణామ ఒక ఫలితం

పరిణామ ఒక ఫలితం చైత్యపురుషుడు, అనగా మహా పదార్థంలో పరచుకొని ఉన్న దివ్యచైతన్యపు పరిణామం, నెమ్మదిగా మహాపదార్థాన్ని ఉద్ధరించింది, దానిని దైవంవైపు మరల్చి, అభివృద్ధి నొందేటట్లుగా తయారుచేసింది. క్రమానుగతంగా ఈ దివ్యకేంద్రంలో జన్మ పరంపరలద్వారా చైత్య పురుషుడు రూపు దిద్దుకోబడింది.

CWM 5: 263- 264

పునర్జన్మలో, శరీరంనుంచి శరీరానికి పయనమైపోతూ ఉండేది అంతరాత్మికమైనదే

పునర్జన్మలో, జన్మించేది తల్లితండ్రులచే పరిసరాలనుండి, పరిస్థితుల మూలంగానూ రూపు దిద్దుకున్నటువంటి బాహ్యజీవి — మానసికం, ప్రాణికం, భౌతికం, — కాదు: కేవలం చైత్యపురుషుడు మాత్రమే శరీరంనుంచి శరీరానికి పయనిస్తుంది. తార్కికంగా, అప్పుడు క్రితం జన్మలను, మానసికం లేదా ప్రాణిక అస్తిత్వం జ్ఞప్తి యందుంచుకోలేవు. గుణంలోగాని లేదా జీవనశైలిలోగాని ఈ వ్యక్తి లేదా ఆ వ్యక్తి తనను తాను గుర్తించలేదు. కేవలం చైత్యపురుషుడు మాత్రమే జ్ఞాపకం ఉంచుకోగలుగుతుంది.. మన చైత్యపురుషుని ఎరుకను మనం పొందటంవలన మనము గత జన్మల కచ్చితమైన గురుతులను కలిగి ఉండగలము.

అంతేకాకుండా గతంలో మన మేమైవున్నామో అనే దానిపై కన్నా మనమే మవబోవాలనుకుంటున్నామో దాని మీదనే గట్టిగా మన శ్రద్ధను ఉంచడం మనకు ఎంతోఎక్కువ ముఖ్యం.

CWM15:124

చైత్యపురుషుడు: దాని ప్రభావంలో అన్ని భాగాలను ఉంచడమనే దాని ప్రాముఖ్యత

ప్రశ్న: మనస్సు, ప్రాణికం లేక భౌతికం కాకుండా కేవలం చైత్యపురుషుడే మళ్ళీ జన్మ నెత్తుతున్నట్లైతే, అప్పుడు అంతక్రితం జన్మలో చేసిన ప్రాణిక లేదా మానసిక అభివృద్ధికి మరొక జన్మలో యే విలువా లేనట్లేనా?

సమా: అది ఎంతమటుకు జరుతుందంటే కేవలం యీ భాగాల పురోభివృద్ధిని అంతరాత్మికానికి సమీపంగా తీసుకువచ్చినంతవరకు జరుగుతుంది, అస్తిత్వంలోని భాగాలన్నింటినీ వరసగా ఎంతమటుకు అంతరాత్మిక ప్రభావం క్రిందకు చేరుస్తామో పురోభివృద్దిని బట్టి అంతవరకు మాత్రం ఆ (విలువ) ఉంటుంది. అంతరాత్మిక ప్రభావం కింద ఉన్నదంతా, అంతరాత్మికంలో తాదాత్మ్యం చెందినదంతా కొనసాగుతుంది. కేవలం అది మాత్రమే కొనసాగుతుంది. కాని అంతరాత్మికాన్నే ఒకరు తమ జీవితానికి, చైతన్యానికి కేంద్రంగా చేసుకుంటే, అస్తిత్వమంతా దాని

చుట్టూ వ్యవస్థీకృతమైతే, అస్తిత్వమంతా అంతరాత్మిక ప్రభావం కిందకు పయనిస్తే, దానితో ఐక్యమైపోతే, అప్పుడది కొనసాగగలదు — అది కొనసాగటం ఆవశ్యక మైనట్లైతేనే. వాస్తవానికి భౌతిక శరీరానికి కూడా అదే గమనాన్ని ఇవ్వగలిగినట్లైతే — పురోభివృద్ధి యొక్క అవే గమనాలను చైత్యపురుషుని కున్న అదే ఆరోహణా సామర్థ్యాన్ని ఇవ్వగలిగినట్లైతే — అప్పుడు దానికి శిథిలమై పోవలసిన అగత్యం ఉండదు. కాని వాస్తవంగా అదే ఉన్న కష్టమంతా. కేవలం అంతరాత్మికమైన దానితో సంపర్కంలో ఉన్నది మాత్రమే. కొనసాగుతుంది. కేవలం ఏది కొనసాగుతుందో అదే గుఋతుకు రాగలుగుతుంది — మిగతాదంతా అదృశ్యమై పోతుంది. ఆ వచ్చింది కూడా తిరిగి చిన్నచిన్న ముక్కలుగా విలీనమైపోయి, మరోచోట వినియోగ మవుతుంది — శరీరం తిరిగి మట్టిలో కలిసిపోయి, మరోచోట వినియోగ మవుతున్నట్లుగా. అది తిరిగి భూమికి చేరిపోతుంది. మొక్కలు మట్టిని వినియోగిం చుకుంటాయి. మనుషులు మొక్కలను తింటారు. ఈ విధంగా అది జరుగుతూ ఉంటుంది. అప్పుడది తిరిగి భూమికి చేరి, మరలా ఆరంభిస్తుంది.

CWM 5:358- 359

పునర్జన్మలు — మరణఘడియలో, చైతన్యం ఉండేటటువంటి స్థితియొక్క ప్రాముఖ్యత

ప్రశ్న: ఒక అంతరాత్మకు తదుపరి జన్మలో తాను జన్మించే ప్రదేశం ఎంపికను చేసుకొనే అవకాశం ఉందా?

సమా: అదా, పూర్తిగా వారు మరణించిన పరిస్థితి మీద, వారి చివరి కోరిక, అంత రాత్మిక సంకల్పం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అది యాంత్రికమూ లేదా రుద్దబడే విషయమూ కాదు. అది ప్రతి ఒక్కరికీ వేరుగా ఉంటుంది.

నేను నీకు ఇప్పటికే చాలా సార్లు చెప్పి ఉన్నాను. మరణానంతరం సంక్రమించే భవితవ్యానికి చైతన్యపు చివరి స్థితి సామాన్యంగా అత్యంత ముఖ్యమై ఉంటుంది. అనగా మరణఘడియలో, తన పనిని కొనసాగించటానికి తిరిగి రావాలనే తీవ్రమైన ఆకాంక్షఉంటే, అప్పుడు దానికి వలసిన పరిస్థితులు అమర్చబడతాయి. కాని, తెలుసుకో. మరణం తరువాత ఏమవుతుందనేదానికి అన్ని రకాలైన సంభావ్యతలూ ఉన్నాయి. కొంతమంది జనం చైతన్యంలో తిరిగి వస్తారు. సావధానంగా అవలోకించు,

బాహ్య అస్తిత్వం చాలా అరుదుగా పదిలపరచబడుతుందని నేను నీకు చెప్పానుకదా; కనుక మనం కేవలం వాస్తవంలో ఎల్లప్పుడూ స్థిరంగా ఉండే అంతరాత్మిక చైతన్యం గురించి మాత్రమే మాట్లాడతాం. తరువాత, కొంతమంది విషయంలో అంతరాత్మిక మైనది వారు పొందిన అనుభవాలను జీర్ణించుకోవడానికి, వారి భవిష్య జన్మను తయారుచేయడానికీ అంతరాత్మిక క్షేత్రానికీ మరలిపోతుంది, ఇది కొన్ని శతాబ్దాలు పట్టవచ్చు, అది ఆయా జనులమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఎంతగా ఎక్కువగా అంతరాత్మికమైనది పరిణమించితే, అంతగా అది దాని పూర్తి పరిపక్వతకు దగ్గరగా ఉంటుంది, జన్మలమధ్య అంత ఎక్కువ వ్యవధి ఉంటుంది. కొంతమంది జీవులున్నారు. వాళ్ళు ఒక వేయి సంవత్సరాల తర్వాత, రెండు వేల సంవత్సరాల తర్వాత మాత్రమే తిరిగి జన్మిస్తారు. రూపమేర్పడే ప్రారంభానికి ఎంత దగ్గరగా వుంటే, అంత దగ్గరగా పునర్జన్మలుంటాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా మటుకు నిమ్న స్థాయిలో కూడా మనిషి జంతువుకు బొత్తిగా దగ్గరగా ఉన్నప్పుడు, అది ఈ విధంగా జరుగుతుంది. (సంజ్ఞ) అనగా, వారి పిల్లల పిల్లల్లో, తిరిగి జన్మించటమనేది అసాధారణమేమీ కాదు, ఆవిధంగా ఒక విధంగా ఆ విధంగా కాని లేదా సరిగ్గా తరువాత తరంలోనైనా జరుగుతుంది. కాని ఇది ఎల్లప్పుడూ చాలా పరిణామ ఆదిమస్థాయిలో జరిగే విషయం, అప్పుడు చైత్యపురుషుడు ఎక్కువగా ఎరుకకలిగి ఉండదు. అదింకా రూపుదిద్దుకొనే స్థితిలోనే ఉంటుంది. అది ఎక్కువ అభివృద్ధికి నోచుకున్నప్పుడు, పునర్జన్మలు నేను చెప్పినట్లుగా ఒకదాని కొక్కటి చాలా దూరంలో ఉంటాయి. చైత్యపురుషుడు పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందినప్పుడు, దాని అభివృద్ధికి అది ఇక ఎంతమాత్రము భూమిమీదకు తిరిగి రావలసిన అవసరం లేనప్పుడు అది పూర్తి స్వేచ్ఛను పొందినప్పుడు, జన్మించకుండా, దాని పని మరొక చోట ఉన్నదని కనుగొన్నా ఇక ఎంతమాత్రం భూమి మీదకు తిరిగి రానక్కరలేదనే దానికీ లేక అది కేవలం అంతరాత్మిక చైతన్యంలోనే కొనసాగాలని కోరుకున్నదానికీ లేదా అలా కాకుండా, అది కోరుకున్నప్పుడు అది కోరుకున్న విధంగా, ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ, పరిపూర్ణమైన ఎరుకతో రావడానికీ మధ్య యెంచుకొనే అవకాశం దాని కుంటుంది. కొంతమంది, విశ్వజనీన క్రమంలోని శక్తులతోనూ, ఊర్ధ్వమానసం లోని లేక మరెక్కడివైనాగాని జీవులతోనూ, ఊర్ధ్వమానసంలోని లేక మరెక్కడివైనా గాని జీవులతోనూ ఐక్యమైపోయిన వారున్నారు. వారు కార్యనిర్వహణకై సర్వ కాలాలూ

భూవాతావరణంలోనే కొనసాగుతూ, క్రమానుగతంగా శరీరాలను తీసుకుంటూ ఉంటారు. దీనర్థం, చైత్య అస్తిత్వం పూర్తి ఆకృతిని దిద్దుకొన్న క్షణం సంపూర్ణంగా స్వేచ్ఛ పొందుతుంది. అది పూర్తి ఆకృతిని పొందినప్పుడే అది పూర్తి స్వేచ్ఛను పొందుతుంది. అది తాను ఏమి చేయాలను కొంటే దానిని చేస్తుంది. అది ఎంచుకొనే దానిమీద అది ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ కారణంగా ఒకరు, "అది ఈ విధంగా ఉంటుంది, అది ఆ విధంగా ఉంటుంది అని చెప్పలేరు;" అది ఖచ్చితంగా తాను కోరుకున్నట్లుగా చేస్తుంది. శరీరం మరణించే క్షణంలో, దాని తదుపరి పునర్జన్మ ఏ విధంగా ఉంటుందో, అనేది ఎంపిక చేసుకొని ప్రకటించగలదుకూడా (అది జరిగింది) కాని ఈ స్థితికి ముందు, చాలా తరచుగా జరగనిది అది, పూర్తిగా అంతరాత్మికం ఏ స్థాయిలో అభివృద్ధి ని సాధించిందీ, అస్తిత్వం సమగ్రచైతన్యంతో రూపుదిద్దుకున్న దాని అపేక్షమీదా ఆధారపడిఉంటుంది. అక్కడ ఇంకా అంతరాత్మిక చైతన్యంలో ఐక్యమైన మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక చైతన్యం ఉంటుంది. ఆ క్షణంలో, మరణించే క్షణంలో, శరీరాన్ని వదలి వెళ్ళిపోయే క్షణంలో అది ఒక అపేక్షను లేదా ఒక ఆకాంక్షను లేదా ఒక ఇచ్ఛను వ్యవస్థీకరిస్తుంది. సామాన్యంగా ఇదే భవిష్య జీవితాన్ని నిశ్చయిస్తుంది.

CWM 7: 86- 87

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (ఫోన్: 8639106913)

పరిసరాలలో అంతరాత్మ సంఘర్షణ

ప్రపంచంలో పుట్టుక ఒక బలాత్కారమా?

గతవారం పుట్టుక గురించి మాట్లాడా. అంతరాత్మలు శరీరంలో ఎలా ప్రవేశిస్తాయో, ఎలా శరీరం ఎంతో అసంతృప్తికరంగా ప్రతివానికి ఏర్పడుతుందో, దీనికి మినహాయింపులు ఎంత అరుదు అంటే వాటిని గూర్చి మాట్లాడనవసరంలేదు.

నేను చెప్పా, పుట్టుకయొక్క అజ్ఞాతం వల్ల మనకెదురయ్యే, మనం వదుల్చుకోవల్సిన, భౌతిక విషయాల గుంపు ఒకటున్నదని, దీనిని గురించి నేను చెప్పిన వాక్యం ఒకరు ప్రస్తావించారు. అది ఇలా ఉన్నది. ఇక్కడకు నీవు బలవంతంగా తీసుకు రాబడ్డావు. ఇక్కడ పరిసరాలు, ఆటవిక న్యాయం నీపై బలవంతంగా రుద్దబడ్డాయి.

అయితే ఇదంతా యెవరు చేస్తారని ఆ వ్యక్తి నన్ను అడిగారు. ఇంకా స్పష్టంగా విడమర్చి చెప్పగల్గేదానను. కాని నేను చెప్పింది తగినంత స్పష్టంగానే ఉంది.

శరీరం స్త్రీ పురుషులవల్ల ఏర్పడుతుంది. దానికి వారే తల్లితండ్రులవుతారు. వారు ప్రపంచంలోకి తెచ్చే సత్తా దాని ఇష్ట ప్రాకరం వస్తోందో, లేదో దాని గమ్యానికి అనుగుణంగా వస్తోందో, దాని నడిగి తెల్సుకునే సాధనం వారివద్దలేదు. ఇలా వారి వద్దకు వచ్చిన శరీరంపై, — వారి అవసరాలు వత్తిడివల్ల వారు బలవంతంగా ప్రయోగిస్తారు — వారి పరిసరాలను, అటవికన్యాయాన్నిక తరువాత విద్యాభ్యాసాన్ని. కాని అవే వాని భవిష్యత్తు ఎదుగుదలకు — ఇంచుమించిగా ఎల్లప్పుడూ — ప్రతి బంధకాలుగా మారుతాయి.

అందుకే నేను చెప్పాను, మళ్ళీ చెబుతున్నా, ఈ భౌతిక తల్లితండ్రుల గురించి, వారు ఏర్పరచిన భౌతిక శరీరం గురించి నేను తగినంత స్పష్టంగానే చెప్పా.

ఏ ఆత్మ ఈ కొత్త శరీరాన్ని పొందుతుందో, అది తప్పనిసరిగా ఘర్షణ పడ వల్సి ఉంటుది. తన పశుపుట్టుకవల్ల తనపై బలవంతంగా రుద్దబడిన పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా తన గమ్యానికి నిజ మార్గాన్ని అన్వేషించేందుకు తన ఆత్మను పూర్తిగా తెల్సుకుందుకు అంతే, అంతా.

CWM 8: 199 - 200

ఏది ఏమైనా — ఏదేమైనా — ఇంకా మంచి సందర్భాలలో కూడా చైతన్యంతో (ఎరుకలో) ఆత్మ తన భౌతికశరీర ఏర్పాటులో పాల్గొన్నప్పటికీ పశుపద్ధతిలో శరీర ఏర్పాటులో పాల్గొన్నప్పటికీ పశుపద్ధతిలో శరీర ఏర్పడడంవల్ల మానవ పశుత్వంలో దోషాలను సర్దుబాటు చేయడానికి ఆత్మ ఎంతో ఘర్షణ పడవల్సి ఉంటుంది.

తప్పనిసరిగా తల్లితండ్రులకు ఒక ప్రత్యేక ఏర్పాటు ఉంటుంది. వారు ఆరో గ్యంగానో, అనారోగ్యంగానో ఉంటారు. వారిలో రాశులకొద్దీ ఆటవిక న్యాయాలు (పద్ధతులు) అలవాట్లువారి అంతఃచైతన్యంలోను, అచేతస్సులోను ఉంటాయి. ఇవి, వారు నివసించిన జీవించిన పరిస్థితులవల్ల, పుట్టుకవల్ల వస్తాయి. వారెంతవారైనా అవి వ్యతిరేకంగా ఉంటాయి. నిజ ప్రాణిక జీవితానికి తల్లితండ్రులు ఎంత కష్టపడ్డా విద్యాభ్యాసంలో పిల్లలకు అనేక రకాల ప్రజలతో సంపర్కమేర్పడుతుంది. అవి వారిపై ప్రభావం చూపడమే కాక, వారి చిన్నతనంలో వారి ఉపచేతస్సులో ప్రవే

శిస్తాయి. వీటితో పోరాడవల్సి ఉంటుంది. వారు, తరువాత కాలంలో

బయటకు ఉపరితలానికి వచ్చే ఉత్తమ సందర్భాలలో సైతం అని నేనెందుకు చెప్పానంటే ఉపచేతస్సు నుండి, వస్తుండే అనేక అసంఖ్యాక కష్టాలను ఎదుర్కోవల్సి ఉంటుంది. వాటితో ఘర్షణ పడవల్సి ఉంటుంది. నీవు సంపూర్ణంగా స్వేచ్ఛ పొంది సాధారణ పద్ధతిలో అభివృద్ధి చెందేందుకు.

CWM 8: 202-203

అనువాదం: ఎస్. వై. సోమయాజులు (ఫోన్: 9247677982)

ఒక సచేతన జీవిగా తయారుగావటానికి అంతరాత్మ ఆరోహణకు వేల సంవత్సరాలు పడుతుంది.

ప్రశ్న: అమ్మగారూ! శరీరం రూపొందినపుడు అందులోనికి అవతరించే అంత రాత్మ శరీరంలో, బలవంతంమీద అవతరిస్తుందా?

అమ్మ: నీప్రశ్న నాకు బాగా అవగతం కాలేదు.

ప్రశ్న: శరీరం రూపు దిద్దు కొనడం పూర్తిగా స్త్రీ, పురుషులపై ఆధారడి ఉంటుంది. అయితే శిశువులో అభివ్యక్తమయ్యే అంతరాత్మ రూపుదిద్దుకుంటున్న ఆ శరీ రంలో బలవంతం మీదే అభివ్యక్తమవుతుందా?

అమ్మ: విభిన్నశరీరాల్లో ఏదో ఒక శరీరాన్ని ఎంచుకుంటుందని నీ అర్థమా?

శిష్యుడు: అవును మాతా!

అమ్మ: శరీరాన్ని ఎంచుకోవటంలో జీవాత్మకు కొన్ని మినహాయింపులుంటాయి. ఇంతటి మానవాళిలో ఒక సచేతనాంతరాత్మ స్వచ్ఛందంగానే అవతరించడమనేది అపురూప విషయం. ఇది చాలా సాధారణమైన విషయం. అంతరాత్మ పూర్తిగా చైతన్యవంతమై పూర్తిగా రూపు దిద్దుకొని పూర్తిగా అవతరించా లనుకున్నప్పుడు భువిపైన ఏదో ఒకచోట తన మనోతలం నుండి దాని కణుగుణమైన అంతరాత్మిక వెలుగును అన్వేషిస్తుందని మీకు ఇదివరకే చెప్పాను. దీనికి తోడు గతజన్మలో భూ వాతావరణాన్ని వదిలేముందు జీవితంలో పొందిన అనుభవ వాసనల ఫలితంగా భవిష్యత్ జన్మకు తగిన పరిస్థితులను ఎంచుకుంటుంది. ఇవి చాలా అపురూపమైన సందర్భాలు. ఇచట మనలో మనం మాట్లాడుకోవచ్చు. కాని చాలా మందికి, విద్యా వంతులకు కూడా అంతుపట్టని విషయమిది. తరువాత రూపు దిద్దుకొంటున్న,

హెచ్చు తగ్గులుగా రూపు దిద్దు కొన్న చైత్యపురుషుని విషయం చూద్దాం. ఒక అగ్ని కణం చిన్న వెలుగుగా మారటానికి అది అనేక దశల ద్వారా పూర్తి జీవిగా రూపుదిద్దుకొని వస్తుంది. దీనికి వేల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. ఒక సచేతన జీవిగా తయారుగావటానికి అంతరాత్మ యీ ఆరోహణ, స్వీయ సంకల్పం కలదానిగా తన జన్మను తానే ఎంచుకొనే సామర్థ్యం కల దానిగా తయారు గావడానికీ వేల సంవత్సరాలు పడ్తుంది.

ఈ శరీరం వద్దు. మరొక శరీరం కావాలి. అని చెప్పే అంతరాత్మను గురించి నీవు తలపోస్తున్నావు.... ఇది అసాధ్యమని నేను అనను. ప్రతీదీ సాధ్యమయ్యేదే. ప్రాణం లేకుండా పిల్లలు పుట్టటం జరుగుతూ వుంటుందికదా. ఆ దేహాలలో అవతరించగల అంతరాత్మ లేదు అని అర్థం. అంతరాత్మ వాటిలో వ్యక్తం కాకపోవటానికి మరిన్ని కారణా లుండవచ్చు. వికారరూపం కారణమై వుండవచ్చు. ఈ విషయం ఎవరూ చెప్పలేరు. ఇది అసాధ్యమైన విషయమని నేను అనను. సామాన్యంగా చేతన గల స్వేచ్ఛాయుత అంతరాత్మ తిరిగి భువిపై జన్మించాలని కోరుకొన్నప్పుడు పుట్టక ముందునుండే ఆ దేహంపై పనిచేస్తూవుంటుంది. తల్లి దండ్రుల అజ్ఞాన ఫలితంగా కలిగే అసౌకర్యాలను సైతం అంగీకరించకపోవడానికి కారణం కన్పించదు. ఎందుకనంటే అంతరాత్మ అజ్ఞానం కాని ఒక ఉద్దేశంతో ఒక ప్రదేశాన్ని ఎంచుకుంటుంది. ఎందుకంటే అచట అది ఒక వెలుగును చూసింది. అది ఒక సంభవతకు సంబంధించిన వెలుగు. ఆ వెలుగుకోసమే వస్తుంది. ఓ నా కిష్టం లేదు. అని చెప్పటానికి బాగుంటుంది. ఇష్టమైన దాన్ని ఎంచుకోవడానికి ఎక్కడికి పోతుంది? అది కూడా సంభవించ వచ్చు. అది అసాధ్యమని అనను, కాని అది చాలా తరచుగా జరుగదు. ఎందుకంటే అంతరాత్మ తన అంతరాత్మిక తలంనుండి భువిలో మరొక జన్మకు స్థలాన్ని ఎంచుకుంటుంది. ఏ మాత్రం పొరబాటు లేకుండా చాలినంత అవగాహనతోనే ఎంచుకొంటుంది.

అంతరాత్మలు అవతరించాయి, వెళ్ళిపోయాయి. అలా వెళ్ళిపోవటానికి ఎన్నో కారణాలుంటాయి. పిల్లలు కొద్ది రోజులు కొద్ది వారాలు జీవించి చనిపోతూవుంటారు. అలా పోవటానికి అదే కారణం అయి వుండవచ్చు. అంతరాత్మ రూపం పూర్తి అవ టానికి ఎన్నో కారణాలు వుండవచ్చు. అంతరాత్మ రూపం పూర్తి అవ్వడానికి కొద్ది అనుభవం అవసరమై వుంటుందనీ ఈ కొద్ది వారాలలోనే ఆ అనుభవం పొంది అది వెళ్ళి పోయి వుంటుంది అంటారు. కాబట్టి ప్రతీదీ సాధ్యమయ్యేదే. మనుషుల కథ

చెప్పటానికి యెన్నో కథలు అవసరమయినట్లే, అంతరాత్మల కథలు చెప్పటానికి అన్ని అవసరం, ఇలాంటి కథలుంటాయి. అవి ఒక దానికొకటి భిన్నంగా వుంటాయి.

ఇది అలా గుంది, ఇలా లేదు, ఇలా సంభవిస్తుంది, అలా కాదు అనటం పిల్ల చేష్ట అవుతుంది. ప్రతిదీ సంభవించ గలదు. చాలా తరచుగా అలా జరిగినట్లు చెప్పే ఉదాహరణలున్నాయని సామాన్యీకరించినట్లుగా చెప్పవచ్చు. అంతేగాని ఇది సాధ్యం కాదు, ఇలా వుండవలసిందే, అలా వుండవలసిందే, అని ఎప్పుడూ చెప్పకూడదు. అలాగే జరుగుతాయని అనరాదు.

CWM 8:201-202 శ్రీమాత

అదృశ్యలోకానికి, ఒక ఆధ్యాత్మిక ఆవేశం నిండిన ఒక పిలుపుతో ఒక సచేతన ఆకాంక్షతో, బుద్ధి పూర్వకంగా తెలిసి బిడ్డను కనడానికి, యాదృచ్ఛికంగా, బిడ్డ కావాలనే ఉద్దేశ్యమే లేకుండా కొన్ని సమయాల్లో అసలు, కావాలనే అనుకొనకుండా బిడ్డను కనడానికి మధ్య బ్రహ్మాండమైన భేదం వున్నదని వేరే చెప్ప పని లేదు.

అనువాదం: శ్రీ ఆకుల కృష్ణ (ఫోన్: 9989251895)